

ENSIMINÄN MENTAALIOLENTO

MENTAALITAJUNTA

6.1 Yleistä

¹Inkarnaation aikana ihminen on mentaaliolelento, koska hänellä on mentaaliverho.

²Mentaaliverhon sisältö koostuu neljään mentaaliseen molekyyilajiin kuuluvasta mentaaliaineesta. Jokaisella mentaalilla molekyylilajilla on omanlaisensa mentaalitajunta, omanlaisensa käsitys, omanlaisensa ideat. Vastaava koskee edelleen kaikkia korkeampia molekyyilajeja.

³Mentaalitajunnan neljä lajia ovat:

- päätelmäajattelu perusteesta seuraukseen (47:7)
- periaateajattelu (47:6)
- perspektiivijattelu (47:5)
- systeemiajattelu (47:4)

⁴Vahvat perusteet puhuvat tietystä vastaavuudesta lajin 47:7, seitsemännen departementin ja fysikaalitajunnan välillä; lajin 47:6, kuudennen departementin ja emotionaalitajunnan välillä; lajin 47:5, viidennen departementin ja mentaalitajunnan välillä; lajin 47:4, neljännen departementin ja essentiaalitajunnan välillä. Tämän idean perusteellinen tutkimus voi osoittautua antoisaksi. (Kerrankin kirjailijan oma idea.)

⁵Mentaaliverhon tajunnansisältö voidaan jakaa neljään lajiin eri alkuperänsä mukaan:

- kuvitelmat fyysisestä kokemuksesta
- kuvitelmat emotionaalisesta kokemuksesta
- puhtaat mentaalikäsitteet
- konkretisoidut kausaali-ideat

⁶Fyysisiin kuvitelmiin kuuluvat: fyysiset tosiasiat, hypoteesit, teoriat, kaikenlaiset idio-logiat, kaikki, minkä mentaalitajunta on kyennyt työstämään fyysisen verhon kokemuksista.

⁷Paljon tästä on kuitenkin päätynyt emotionaalitajuntaan: mentaaliatomit involvoituneina emotioanaalimolekyyliihin.

⁸Puhtaasti mentaaliseen ei fyysisen maailman ihmisellä kuulu paljon: filosofiset, matemaattiset käsitteet jne.

⁹Kaikenlaiset reaktiot ovat lähtöisin joko fyysisestä tai emotionaalisesta tajunnasta ja mentaalisuuden osallisuudesta näihin kahteen. Puhtaasti mentaalinen on reaktiovapaa. Harvinaisen, asiallinen mentaalianalyysi ei johda mihinkään reaktioon; mahdollistaa analyysin ilman arviointia tai tuomintaa.

¹⁰Voidaan sanoa, että ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella mentaalitajunta (todettuja fyysisiä tosiasioita lukuun ottamatta) sisältää yleisesti katsoen pelkkiä fiktioita (kuvitelmia ilman todellista vastaavuutta; niitä harhakuvitelmia, joita elämäntietämättömyys on tehnyt kaikesta, mitä se ei ole voinut objektiivisesti todeta; kaikenlaisia subjektiivisia spekulatioita, hypoteeseja, teorioita, olettamuksia, uskomuksia, dogmeja jne.)

¹¹Se, että lainkaan voimme ajatella, johtuu mentaalienergioiden olemassaolosta mentaali-maailmassa, jonka läpi mentaaliatomit joka hetki virtaavat (kosminen liike). Kykymme lainkaan käsittää jotain alemmissa maailmoissa johtuu mentaaliatomien läsnäolosta kaikissa alemmissa (emotionaalisissa ja fyysisissä) molekyyilajeissa: "aineen älykkyudesta". Ilman tietoa aineen koostumuksesta sitä ilmiötä ei voi selittää.

¹²Kaiken muun tavoin mentaali-maailman ideoilla on subjektiivinen aspekti (tajunta) ja objektiivinen aspekti (aine). Ideat koostuvat mentaaliatomeista tai mentaali-molekyyleistä. Tietylle ainealueelle kuuluvat ideat muodostavat mentaalisen ainemuodon mentaali-maailmasa, muodon, joka pysyy elossa osaksi ideoiden energia-aspektin vuoksi, osaksi saman

ongelman parissa työskenteleviltä ajattelijoilta tulevan jatkuvan täydennyksen vuoksi. Tässä yhteydessä tapahtuu alituinen mentaalimolekyylien vaihto ajattelijan (mentaalimolekyyliä sisältävien) aivosolujen ja mentaalimuodon välillä; tämä koskee tietenkin todellisuuden kanssa yhdenmukaisesti ajattelevia ("oikeita ideoita" omaavia).

¹³Mentaaliolento (nk. mentaaliementaali), jonka ihmisen ajatus luo mentaalimaailmassa, on täsmällinen jäljennös ihmisen kuvitelmaasta. Sillä on sama muoto. Se on yhtä älykäs. Se on yhtä dynaaminen.

¹⁴Kaikilla ongelmilla on vastaavuutensa mentaalimaailmassa: ajatusmuoto, muoto, joka on objektiivisesti kaikkien mentaalisen objektiivisen tajunnan omaavien ulottuvilla. Tämä on ongelma niille, joiden on löydettävä ratkaisu tavallista subjektiivista tietä (mentaalilla analyysillä ja mahdollisella synteesillä).

¹⁵Objektiivinen mentaalinen tajunta toteaa, että kaikki mentaaliset tajunnanilmaisut ovat geometrisia muotoja mentaaliaineessa. Niitä voi lukea tavallisen kirjoituksen tapaan. Näitä geometrisia muotoja käytetään esoteriikassa symboleina.

¹⁶Kukaan ei voi ajatella mitään, mitä ei jo ole mentaalimaailmassa, koska myös mitä virheellisimmät rakennelmat sisältävät mentaalimolekyyliä. Virheitä syntyy, kun molekyylit eivät esiinny oikeina yhdistelminä. Tässä tapauksessa ei tapahdu mitään välitöntä molemminpuolista molekyylien vaihtoa, vaan ainemuodot väärinajattelijan mentaaliverhossa ovat enemmän tai vähemmän kristallisoituneita jäljennöksiä mentaalimaailman vastaavasta mentaalimuodosta. Useimmat mentaalimaailmassa esiintyvät muodot ovat virherakennelmia.

¹⁷Ajatusprosessin suhteen esoteerikko tekee eron triadissa olevan monadin, mentaaliverhon tajunnan ja aivoihin energiaa tuovien prosessien välillä. Monadi työskentelee aivosolujen mentaaliatomeissa. Lajista 47:3 lajiin 47:5 etenevät prosessit heijastuvat aivojen korkeimmissa piireissä; ja lajista 47:6 lajiin 48:3 etenevät prosessit aivojen alemmissa osissa. Emotionaalimaailman alemmat värähtelyt imeytyvät napakeskukseen.

¹⁸Aivojen mentaalisen ajattelukyvyyn ja mentaaliverhon tajunnanaktiivisuuden välillä on suuri ero. Mentaaliverholla on nimittäin oma tajuntansa, mistä inhimilliset aivot ovat mitään aavistamattomat. Tämä riippumaton tajunta voi tallentaa ideoita, jotka aiemmin luettiin alitajuntaan kuuluviksi, koska oikeaa asiaintilaa ei voitu selittää.

¹⁹Voi viedä vuosia, ennen kuin jokin idea, jonka mentaaliverhon tajunta on tallentanut, tulee tietoiseksi aivoissa, ennen kuin mentaalimolekyyli on etsiytynyt aivosoluihin. Mentaaliverhon tajunnansisältö voi siten olla paljon suurempi kuin aivojen ja ennen kaikkea oikeampi, koska mentaalimolekyyli matkallaan aivoihin ohittaa emotionaalitajunnan ja joutuu sen vaikutuksen alaiseksi. Kumpikin mentaalinen tajunnanlaji käyttää välttämättä fiktioita (kuvitelmia ilman vastaavuutta todellisuudessa), mikäli sisältö ei koostu ihmisen maailmojen aineelliseen todellisuuteen kuuluvista tosiasioista. Subjektiivinen tajunta ilman aineellista vastaavuutta on sinänsä petollista niin emotionaali- kuin mentaalimaailmassa.

²⁰Mitä selkeämmin ja terävämmin ajatteleva yksilö on, sitä suurempi on ei vain värähtelyjen ja mentaaliaineessa hiottujen mentaalimuotojen mentaalinen voima, vaan myös alitajuntaan ja aivosoluihin kohdistuvien vaikutusten mentaalinen voima niiden pyrkiessä automaatioon. Esoteriikan mukaan ajattelukyky on vahvin tekijä hyvän tai huonon kylvön ja korjuun suhteen. Tietämättömyys uskoo, että "ajatukset ovat tullittomia", ettei ole merkitystä sillä, mitä ajattelee, ettei ajatuksilla ole mitään vaikutusta, ettei ihminen ole vastuussa ajattelemastaan. Tämä on yksi ihmisen suurimmista erehdyksistä. Monet ihmettelevät jälkepäin, kuinka he saattoivat sanoa tai tehdä "jotain sellaista" ja pitävät sitä täydellisen käsittämättömänä. Sitä se ei lainkaan ole. Jokainen, joka nk. mielikuvituksessaan "leikittelee ajatuksella" tehdä jotain vääryyttä, altistaa itsensä hyvin suurille vaaroille, vähintään yhtä suurille kuin tulella leikkivät lapset.

6.2 Ihmiskunnan mentaalinen kehitys

¹Minä (monadi triadiverhon triadissa) inkarnoitu tullakseen herätetyksi tajuntaan, koska se ei voi olla tietoinen kausaaliverhossaan ja vanhat inkarnaatioverhot ovat hajonneet. Triadiyksikköjen piilevä tajunta herää eloon saamalla tilaisuuksia aktiivisuuteen verhoissa.

²Barbaariasteella minä ei voi olla tietoinen edes mentaaliverhossaan vaan ainoastaan organismissa, eetteriverhossa ja emotionaaliverhossa. Tällä asteella minällä on pyrkimys käsittää fyysisen elämän ilmiöitä, minkä vuoksi sen mentaalinen tajunta on emotionaalimolekyyleihin involvoituneissa mentaalimolekyyleissa. Barbaariasteella ja alemmilla sivilisaatiotasoilla hankitaan kyky päätellä perusteesta seuraukseen.

³Pitäisi olla selvillä siitä, että mentaalitajunta alimmassa molekyylilajissa (47:7) ilmaisee kymmentä asteittain yhä korkeampaa päättelykykyä. Kestää kauan, ennen kuin loogikot ovat todenneet nämä eri lajit. He kykenevät erottamaan suurin piirtein päätelmäajattelun (47:7) ja periaateajattelun (tieteellisen ajattelun 47:6), mutta tuskin enempää.

⁴Periaateajattelu aktivoituu sivilisaatioasteen korkeammilla tasoilla.

⁵Periaateajatteluun kuuluu tavallinen filosofinen systeemiajattelu käsiteanalyysineen ja käsitelmäritelmineen. Suurta huomiota kiinnitetään kielellisen ilmaisutavan muodolliseen yhtäpitävyyteen. Tämänkaltaisen ajattelu näkee toistensa kanssa ristiriidassa olevat lauseet loogisesti kiellettyinä ja toistensa ajatussisällön kumoavina.

⁶Perspektiivijattelu kohoaa periaatteellisen katsantotavan yläpuolelle. Se yhdistää usein periaatteelliset vastakohdat korkeampaan synteisiin. Se ilmaisee usein itseään paradokseina (mikä ei tarkoita, että suosittu paradokseilla leikittely antaa perspektiiviä). Vasta tämän kyvyn hankittuaan ihminen voi kutsua itseään mentaaliminäksi.

⁷Systeemiajattelu merkitsee kykyä ajatella kokonaisilla järjestelmillä eikä enää yksittäisillä käsitteillä. Tämänkaltaisen ajattelun voidaan sanoa sisältävän kausaali-intuition konkreettisuuden. Kausaali-intuitio ei tarvitse käsitteitä eikä järjestelmiä, koska se käsittää osat kokonaisuutena ja jokaisen yksityiskohdan oikeaan yhteyteensä asetettuna.

⁸Ihminen on mentaalioletto, kunnes hänestä on tullut mentaaliminä, keskittänyt monadinsa ensitriadin mentaalimolekyyliin. Mentaaliminänä hän on saavuttanut mentaaliasteen (humaniteettiasteen) ja omaa emotionaalisen ”suvereeniuden”. Uudessa inkarnaatiossa voi viedä aikaa, ennen kuin ihminen on saavuttanut uudelleen tämän asteen. Mutta se on hänessä piilevänä.

⁹Mitä alkukantaisempi yksilö on, sitä vaikeampaa hänen on muotoilla ne yleiskäsitteet, jotka ovat käsittämisen edellytyksiä. Vähitellen, hänen toistettuaan mitä toiset ovat sanoneet ja hankittuaan yhä tyydyttävämpiä selityksiä, hänen päätelmäajattelunsa alkaa kehittyä. Useimmat sivilisoituneissa maissa elävät ihmiset ovat tehneet kaiken tämän esityön tuhansissa edeltävissä inkarnaatioissaan, niin että koko prosessi sujuu automaattisesti ensimmäisten elinvuosien aikana. Mitä korkeamman tason yksilö on kerran saavuttanut, sitä helpommin hän muistaa uudelleen aiemmin tietämänsä asiat ja sitä nopeammin herää ymmärtämys sillä edellytyksellä, että aivosolut toimivat normaalisti ja tilaisuudet uudelleenmuistamiseen ovat olemassa. Syntyessään uudelleen ihmisellä on yleensä aivosolut, jotka vastaavat hänen kerran hankkimaansa kapasiteettia (kykyä vastaanottaa samankaltaisia emotionaali- ja mentaalimolekyyleja).

¹⁰Yleiseen kehitykseen (ihmiskunnan kasvavaan ymmärtämykseen) sisältyy yhä useampien emotionaalimolekyylien mentalisoituminen emotionaalimaailmassa, mikä helpottaa suuresti ymmärtämyksen omaksumista.

¹¹Inhimillinen tajunnankehitys on olennaisesti uusien ideoiden hankkimista ja niiden työstämistä. Kollektiivisuuden valta (kyvyttömyys, haluttomuus, vastarinta) on uskomattomassa määrin vaikeuttanut tätä välttämätöntä uudelleenharkintaa. Perinteen valta vallankumouksen jälkeisessä vakiintuneessa järjestyksessä on aina ollut este jatkokehitykselle, samoin kuin kuvitelma, että kaikki olennaiset kulttuuri-ideat ovat jo olemassa uskonnollisissa lähdekirjoissa ja kreikkalais-roomalaisessa kirjallisuudessa.

¹²Ihmisen tarve saada jotain kiinteää, emotionaaliasteella tunteelleen, mentaalimaailmassa

ajatukselleen, on johtanut siihen, että hänen on täytynyt tyytyä sellaiseen, minkä kehitys on osoittanut pitämättömäksi. Ne, jotka ovat jo tarrautuneet johonkin heille näennäisesti luovutamattomaan, ovat aina osoittautuneet haluttomiksi tutkimaan uusien esiintyvien ideoiden pitävyyttä. Niin helppoa (loogisesti nähden) kuin yksilöiden on hankkia maailman- ja elämänkatsomus, yhtä haluttomia he ovat myöhemmin tutkimaan uusien sellaisten katsomusten todellisuussisältöä. Uusia ideoita eivät arvosta ne, jotka ovat tyytyväisiä ideajärjestelmiinsä. Siksi tarvitaan uusia sukupolvia, jotka kykenevät ennakkoluulottomasti tutkimaan uusien ideoiden todellisuuspitoisuuden. Kehitysasteella (alemmalla emotionaalisella ja alemmalla mentaalisella), jolla ihmiskunnan enemmistö oleskelee, on korkeamman emotionaalisuuden aktivoiminen epäilemättä verrattomasti tärkeintä. Mutta mentaalisuutta ei sen tähden tarvitse laiminlyödä. Ihmisten pitäisi voida oppia ajattelevaan, harkitsemaan itse, ei vain mekaanisesti jäljittelemään toisilta kuultua. Meidän aikanamme ovatkin yhä useammat ryhtyneet ajattelevaan, vaikkakin suuri enemmistö yhä vieläkin jäljittelee, niin pian kuin vedettävät johtopäätökset ovat alimman tason yläpuolella.

¹³Mentaalitajuntaa kehittämällä he vapautuvat riippuvuudesta emotionaalisuuteen, joka muuten saa heidät lammasmaun tavoin ajautumaan sinne ja tänne jokaisen julistajan perään, joka osaa käyttää hyväkseen heidän emotionaalista herkkyyttään, saa heidät psykooseissa menettämään saamansa vähäisen järjen.

¹⁴Esoteeriset katsantotavat tulevat olemaan yleistä omaisuutta, niiden oltua kauan varattuja vain esoteerisia mentalisteja varten. Tämä johtaa mentaalisesta kapasiteetista huomattavaan lisääntymiseen. Eri kehitysasteiden rajat siirtyvät. Suhteelliset etäisyydet eri mentaalisilla tasoilla olevien yksilöiden välillä eivät sen tähden lainkaan muutu, näyttipä se miltä tahansa alemmilla tasoilla olevista.

¹⁵Ennen kuin ihmiset ovat hankkineet esoteerista tietoa, ovat melkein kaikki aina lapsuudesta lähtien vallitsevien ideologioiden (fiktiojärjestelmien) idiotisoimia, ja vanhat esoteerikot ovat vasta 35-vuoden ikäisinä hankkineet riittävästi harkintakykyä kyetäkseen ”harkitsemaan uudelleen” ja kitkeäkseen vuosikausien ajan yleisen mielipiteen katsantotavoista omaksumiaan mielettömyyksiä. Siinä prosessissa heistä tulee ”toisenlaisia” ja heitä pidetään yleisesti omituisina.

¹⁶Useimmat ihmiset vaikuttavat noin 40 vuoden ikäisinä saavuttaneen heille korkeimman mahdollisen kehitystason tässä inkarnaatiossa. Näin on erityisesti niiden kohdalla, joita elämänongelmat eivät ylipäättään kiinnosta.

6.3 Mentaalitajunnan rajoittuneisuus

¹Esoteeriset todellisuusiideat, joista enemmän tai vähemmän täsmällisten määritelmien ansiosta on tullut käsitteitä, ovat riippuvaisia niistä yleiskäsitteistä, jotka ovat voimassa tietyn ajan filosofisissa ja tieteellisissä terminologiassa. Loogisen koulutuksen puute on aina johtanut naiiviin sanamukaiseen tulkintaan, joka pelkässä muotoilun kielellisessä täsmällisyydessä uskoo omaavansa todellisuuden kriteerin. Todellisuuskäsitykset muuttuvat jatkuvasti todellisuustiedon lisääntyessä. Mentaalitajunnalle (ihmisen korkeimmalle tajunnanlajille) ylinhimilliset ja kosmiset todellisuudet voidaan esittää vain mentaalisina käsitteinä, jotka eivät voi selittää korkeampaa todellisuuden lajia. Siten nämä käsitteet eivät voi antaa enempää kuin ”vision”. Visio on tästä huolimatta välttämätön, mikä on kokonaan toinen asia. ”Siellä, missä ei ole visiota, kansakunta tuhoutuu” on esoteerinen selviö.

²Nimitys ”sielu”, sellaisena kuin se esiintyy esoteerisessa kirjallisuudessa, on hyvin epäselvä termi. Se voi tarkoittaa: monadia triadiverhon triadissa, minää emotionaaliasteella hetkellisessä, välittömässä yhteydessä mentaaliseseen, kausaaliseen tai essentiaaliseen tajuntaan, Augoeideeseen tai myös Augoeidea itseään. Se voi tarkoittaa minää mentaaliminänä yhteydessä mainittuihin korkeampiin tajunnanlajeihin tai äärimmäisen harvinaisissa tapauksissa myös toistriadin tajuntaan. Tämän pitäisi olla teoreettisesti selvää. Oppilaana yksilöä

kehotetaan jättämään huomiotta kaikki sellaiset erottelemiset, olemaan tekemättä eroa näiden eri tajunnanlajien välillä, vaan näkemään ainoastaan korkein mahdollinen yhteisessä ylitajunnassa, välittämättä kyseessä olevasta lajista. Mentaalisella erottelemisella voi olla ehkäisevä vaikutus itse tajunnanekspansioon. Tässä suhteessa sanottakoon, että mystikon osuva ilmaus ”yhtyminen jumalaan”, on psykologisesti tehokkain tapa, sillä kaikki ylitajuinen on transsendenttia ja sen tähden ”jumala”.

³Tajunnallisessa kokemuksessa ulottuu korkeimmalle elävöittämällä korkeimman, kaikista käsitteistä vapaan. Se, joka on saavuttanut yhteyden Augoeideeseensa, tietää mistä on kysymys, eikä hän enää tarvitse lisäselitystä.

6.4 Mentaalitajunta ei ole mikään tiedonlähde

¹Vapautuneella mentaalitajunnalla yksilö muotoilee mentaalisen järjestelmänsä, perustan jatko-orientoitumiselleen todellisuudessa. Mentaalisuus on erinomainen väline tutkimusta varten. Mutta se ei ole mikään tiedonlähde. Ilman todellisuuden tosiasioita mentaalitajunta tuottaa pelkkiä fiktioita. Lukuun ottamatta fyysisiä tosiasioita ovat sen nk. tosiasiat mielikuvitusrakennelmia.

²Mentaalitajunta on ehdottoman riittämätön todellisuuskriteerinä tai vahvistamaan sellaista. Kaikki todellisuusideat ovat kausaali-ideoita. Kaikki muu on fiktioita. Näitä kausaali-ideoita mentaalitajunta ei voi löytää eikä dedusoida. Spekulaatioideat ovat virheellisiä. Hylozooisesta järjestelmästä (sen nykyisessä runkomuodossaan) kykenemme harvoin saamaan uusia ideoita. Mutta voidaan varmasti väittää, että järjestelmän vastaisten ideoiden täytyy olla virheellisiä.

³Käytännöllisesti katsoen mentaaliset kyvyt ovat erilaisia kykyjä, joilla voi yhdistellä ja työstää todellisuusideoita, joita voi saada vain kausaalimaailmasta. Mentaali-ideat ovat useimmissa tapauksissa alkuperäisten kausaali-ideoinen uusia yhdistelmiä.

⁴Niin totta kuin ihmiset on korkeampien emotionaalisten kykyjensä viettelemiä, ovat he myös ehtymättömän spekulaativimmansa harhaanjohtamia. Esoteerisen ”vaikenemisen taidon” perusteena oli oivallus, ettei emotionaalisuus eikä mentaalisuuskään anna meille todellisuustietoa. Ne ovat välttämättömiä kykyjä, joita meidän on kehitettävä, mutta hyvin kehittyneinä ne palvelevat vain erilaisina välineinä. Muutoin niiden on ”vaiettava”.

⁵Oikeaa tietoa todellisuudesta ensimmin ei voi hankkia itse. Siihen tarvitaan korkeampaa minää. Se on asia, jota ei voi kyllin voimakkaasti korostaa. Tietoa voimme saada vain planeettahierarkialta. Mentaaliminän itseriittoisuus on aina sulkenut tien kausaalimaailmaan, ideain maailmaan.

6.5 Tosiasiat

¹Useimmat eivät yksinkertaisesti voi ratkaista, ovatko nk. tosiasiat monilla elämänaloilla oikeita tosiasioita. Enimmät ovat väärinkäsityksiä tai päähänpistoja. On viisasta tehdä ero väitettyjen tosiasioiden ja harvojen tutkimuksen lopullisesti vahvistamien tosiasioiden välillä. Vain jälkimmäiset ansaitsevat nimityksen ”tosiasiat”.

²Erillisiä tosiasioita ei pidä nähdä tosiasioina. Todennäköisyyden ne saavat vasta järjestelmään asetettuina. Mutta myös järjestelmät osoittautuvat usein virherakennelmiksi, mistä tieteen historia tulvii esimerkkejä. Vain se, joka on oppinut olemaan hyväksymättä mitään ilman vaadittavaa perustaa, välttää ihmisten päivittäiseltä ja hetkittäiseltä erehdykseltä uskoa voivansa heti selittää jokaisen kuulemansa tosiasian.

³Menetelmällisesti ja järjestelmällisesti todetut tosiasiat saavat yhä suuremman todennäköisyysasteen siinä määrin kuin ne saavat tukea kokeelliselta kokemukselta.

⁴Ei voi olla kyllin varovainen nk. esoteeristen tosiasioiden suhteen. Tämä varovaisuus tulee osoittautumaan yhä tarpeellisemmaksi siinä määrin kuin esoteriikasta tulee ”yleistä omaisuutta”. Nyt jo vilisee harhaanjohtavia väitteitä. Ainoita luotettavia tietoja ovat ne, joita saamme planeettahierarkialta kausaaliminuukien ja korkeampien minuukien välityksellä.

⁵Noin yhdeksänkymmentäyhdeksän prosenttia kaikista mielijohteista, joita nyt harkitsematta singotaan tosiasioina, voitaisiin kumota, jos ihmiset oppisivat olemaan hyväksymättä mitään ilman riittävää perustetta, kysymään jokaisen olettamuksen yhteydessä: ”Mihin tosiasioihin minä tämän perustan?” Tämä hyvä tapa antaisi yksilölle sen luotettavuuden ja perusteellisuuden, mikä useimmilta puuttuu. Mantra, joka olisi hyvä toistaa ainakin kerran päivässä: ”Määrätköön todellisuus jokaisen ajatukseni ja hallitkoon totuus elämäni”. Elämästä tulisi silloin erilaista.

6.6 Käsitteiden selkeys

¹Länsimaalaisella on täsmällisten käsitteiden, täsmällisesti muotoillun mentaalijärjestelmän tarve. Hän ei voi käyttää symboleja. Olkoonkin, että ehdottomasti nähtynä myös käsitteemme ovat symboleja. Mutta käsitteet lähtevät ihmiskunnan tähänastisesta todellisuustutkimuksesta ja niistä tosiasioista, jotka on voitu todeta ja voidaan siten ymmärtää. Symbolit ovat intuition kieltä, eivätkä ne ole ensiminä, jolle intuitio on saavuttamaton. Intuition voi saada ja sitä voi kehittää vasta kun yksilö saa yhteyden toisminän tajuntaan.

²On ymmärrettävää, etteivät selkeitä, täsmällisiä käsitteitä vaativat filosofit ja tiedemiehet voi tyytyä mystikoiden ja okkultistien käytännöllisesti katsoen epämääräisiin käsitteisiin. He vaativat muotoillun, todellisuuden kanssa yhdenmukaisen maailmankatsomuksen elämäntutkimuksensa perustaksi tietääkseen, että on kysymys tosiasioista. Filosofian historia on esimerkki etsijöistä, jotka eivät ole koskaan voineet hyväksyä toisten filosofien ajattelemaa, koska he ovat todenneet heidän käsitteensä epätydyttäväksi. He tulevat lakkaamatta etsimään edelleen, kunnes ovat löytäneet ”absoluuttisen”, so. oikein muotoillun mentaalisen tietojärjestelmän, sen, joka osoittautuu joka suhteessa pitäväksi. Monista on tullut filosofeja, koska heillä on ollut ”vaistomainen tunne” siitä, että sellainen järjestelmä on ollut olemassa, ja heistä on tullut skeptikkoja tai he ovat luopuneet etsinnästä, koska eivät ole kyenneet saamaan uutta yhteyttä järjestelmään.

6.7 Arvostelukyky

¹Sitä mukaa kuin tosiasioiden määrä on kasvanut (valistus on lisääntynyt), lukutaito on levinnyt, itsenäisen ajattelun vapaus (suvaitsevaisuus) on lisääntynyt, on myös mentaalitajunta voinut kehittyä. Mutta tästä ei lainkaan seuraa, niin kuin ihmiset uskovat, että kyky asioiden oikein arvioimiseen olisi lisääntynyt. Siihen vaaditaan myös elämäkokemusta, minkä harvoin saavuttaa ennen 50 vuoden ikää. Meidän aikamme on osoittanut, että kypsytymisen akateeminen mielipide (ja tämä poikkeuksetta kaikissa maissa) voi olla ja yleensä myös on täydellisen arvostelukyvyn useimpien elämäntutkimusten suhteen.

²Monet sekoittavat keskenään älykkyyden ja arvostelukyvyn. Mutta ne ovat kaksi eri kykyä. Arvostelu vaatii asiantietoa ja kokemusta (tosiasioiden aiempaa työstämistä). Spekulaatio on vaikuttanut vakuuttavammalta kuin nöyrä epävarmuus, joka on kieltäytynyt omaksumasta mitään ilman riittävää perustetta, mikä puuttuu 99 prosentissa tapauksista. Huippuälykkään on aivan liian helppo hyväksyä mielijohteensa ylemmyyden ja itseluottamuksen tunteellaan. Kun esoteerinen historia kerran julkaistaan, saamme nähdä, kuinka helposti ihmisistä on tullut illuusioidensa ja fiktioidensa, vailla riittävää perustetta olevien olettamustensa uhreja. Heillä ei ole ollut kykyä ratkaista edes perusteen riittävyyttä.

³Arvostelukyvyyttömyys on tulos, kun ihmiset antavat lausuntoja sellaisesta, mitä he eivät ole työstäneet, tyypillistä nk. yleiselle mielipiteelle, joka erehtyy yli 95 prosenttisesti. Yleinen mielipide välittää sen, minkä ihmiset uskovat tietävänsä. Tämä usko perustuu osaksi väärinkäsitykselle, osaksi kaikenlaisille huhuille (usein tarkoituksella keksityille), osaksi taipumukselle uskoa kaikkeen sanottuun pahaan, mikä johtuu vihanvärähtelyistä emotionaalimaailman kolmella alimmalla alueella. Vasta kausaaliminä voi todeta totuuden.

⁴Kukaan ei kykene arvioimaan sitä, mikä on oman arvostelukyvyn yläpuolella. Tämä on

asia, jota useimmat eivät kykene oivaltamaan. Todisteena tälle on ihmisen synnynnäinen itsetuottamus ja esoteerisen sanonnan totuus ”jokainen on oman viisautensa herra”. Jokainen on viisas omissa silmissään, kunnes on saavuttanut sokraattisen oivalluksen. Teoreettisesti tämän tosiasian voi hyväksyä niin kuin kaiken muun, minkä hyväksyy, jottei joutuisi naurunalaiseksi, mutta käytännössä toimitaan päinvastaisesti. Sitten on tietenkin niitä, jotka kärsivät alemmuuskomplekseista ja jotka ovat täysin menettäneet itsetuottamuksensa.

⁵Useimmilla on mielipiteitä melkeinpä kaikesta. Ajatteleva ihminen analysoi näiden mielipiteiden oikeutuksen, ja häntä rikastuttavat aina ongelmien uudet katsantotavat. Hänen on siten helpompi esittää oma näkökantansa, kun olosuhteet hänet siihen pakottavat. Aiheeton aina epäkypsien mielipiteiden omaksuminen kuuluu lapsipsykologiaan. ”Sivistys” tuntuu olevan sitä, että on täyteen ahdettu kaikenlaisia arvailuja, jotta voisi tutkimatta heti esittää lausuntonsa kaikesta, mistä ei melkein mitään tiedä, ja olla aina valmis arvostelemaan kaikkea. Ihmisillä ei ole aavistustakaan siitä mentaalisesta kaaoksesta, jossa he todella elävät, uskoivatpa he elämänsä olevan kuinka hyvin järjestynyttä tahansa. Heidän maailman- ja elämäntietämyksensä (jos heillä jokin on) on mieli- ja tosiasioiden mukava sekoitus.

⁶Ne, jotka nojautuvat auktoriteetteihin ja kysyvät ”kuka sen on sanonut”, tehkööt niin. Mutta ei olisi vahingoksi, jos he ajattelisivat tarkemmin, keneltä he ovat sen kuulleet. Se ei nimittäin ole sama asia. Harvoin tuntee omat lausuntonsa toisten niitä lainatessa.

⁷Akateemikoille ja älyllisille tunnusomainen piirre on, että he yliarvioivat arvostelukykyyään, eivät kykene näkemään omaa rajoittuneisuuttaan. Akateemikot eivät näytä vielä oivaltavan, ettei oppineisuus ole samaa kuin viisaus, ettei oppineisuus merkitse suurempaa arvostelukykyyä, vaan ainoastaan syvempää perehtyneisyyttä yhteen tai useampaan aihealaan. Akateeminen omahyväisyys ja ylvästely oppineisuudella tuntuisi esoteerikosta pelkästään koomiselta, jollei se aiheuttaisi niin suurta vahinkoa. Kokemus osoittaa, että itseoppineet eivät yleensä ole vain paremmin orientoituneita, vaan omaavat myös paremman arvostelukyvyn. Etevä akateemikko on taitava, koska hän on saavuttanut korkeampia tasoja ja hankkinut tietoa ja ymmärtämystä tuhansissa inkarnaatioissa, ei siksi, että hän on akateemikko. Akateeminen arvostelukyvyyttömyys on massiivista.

⁸Sitä mukaa kuin tieto departementeista tulee eksoteeriseksi, tieto siitä, että jokainen ihmisen verho kuuluu johonkin departementtiin, täytyy olla varautunut siihen, että okkultistit tietävät kaikkien yksilöiden verhojen departementit. Sen tähden on tehtävä selväksi, että vain planeettahierarkia voi ratkaista sen asian. Se, että okkultistit sitten uskovat olevansa yhteydessä planeettahierarkiaan ja saavansa tietää siltä kaiken toivomansa, on väistämätön seuraus esoteriikan eksoteeriseksi tulemisesta. Hupsut ovat kaikkietäviä. Täytyy olla Sokrates oivaltaakseen oman elämäntietämättömyytensä ja spekulatioidensa fiktiivisyyden. Esoteriikalla on usein harhauttava vaikutus myös esoteeristen opintojen aloittelijoihin, minkä voi todeta muun muassa esoteerisissa yhteisöissä. Hyvä sääntö on omaksua skeptinen asenne kaikkia tarpeettomia viisauden julistajia ja kaikkia vuorenvarmoja arvostelijoita kohtaan. Esoteriikka antaa meille yli-ihmisten tiedon, mutta ei kykyä käsitellä sitä kuin tavallista inhimillistä tietoa. Filosofian metafysiikka osoittaa meille, kuinka käy, jos emme huomio tätä varoitusta.

⁹Esoteerikko saa oppia, että jokainen yksilö (monadi) on ainutlaatuinen, kaikin tavoin ainutkertainen ilmiö. Tämä on vapauden lain perusta. Meille kaikille yhteinen, osallisuus kolmeen todellisuusaspektiin, on kollektiivista, mutta ”yksilöityy” melkeinpä joka suhteessa monadin omalaadun ja sen kokemusten ansiosta manifestaatioprosesseissa, joihin elämä fyysisessä maailmassa sisältyy. Analogian laki on kosminen laki samoin kuin itsen laki. Analogian laki koskee aineaspektia, itsen laki tajunnan aspektia. Arvostelujen yhteydessä on otettava huomioon molemmat. Tämä ylittää ensimiehen kyvyn, mutta tieto näistä kahdesta perusluonteisesta tekijästä on kuitenkin välttämätön ”jokseenkin” mahdolliselle analyysille ja synteesille.

¹⁰Käsitys kulkee yleisestä yksityiseen, mutta mekaaninen ajattelu pysähtyy yleiseen, siltä puuttuu kyky yksilöllistää ja lisäksi vaadittavat tosiasiat.

6.8 Terve järki

¹”Terve järki” ja ”nerous” ovat kaksi yleisessä päivittäisessä puheessa esiintyvää ilmaisua. Terveellä järjellä esoteerikko tarkoittaa korkeampia mentaalisia kykyjä (47:4,5) ja ”neroudella” subjektiivista kausaalitajuntaa (47:2,3).

²Alempien asteiden teknisten valmiuksien suhteen kutsutaan ”lahjakkuudeksi” sitä, joka on kultivoinut jotain erityistä kykyä vähintään kolmen inkarnaation ajan ja ”neroksi” sitä, joka on kultivoinut vastaavaa vähintään seitsemän elämän ajan. Monipuoliseksi ”nerokkuudeksi” kutsutaan sitä, joka on hankkinut useita sellaisia kykyjä. Yleensä nerous vaatii eetteriverhon, joka mahdollistaa vaadittavien värähtelyjen vastaanottamisen. Muutoin voi olla tosin ymmärtämystä, mutta mahdollisuus ilmentää piileviä kykyjä puuttuu.

³On monenlaista tervettä järkeä, yhtä monta kuin aineellisen todellisuuden lajeja ja vastaavia tajunnanlajeja. Sitä paitsi näiden todellisuuksien jokaisessa lajissa on eriasteista tervettä järkeä, riippuen hankitusta tiedosta ja ymmärtämyksestä. Yleensä ”terveellä järjellä” tarkoitetaan kai sitä, ettei usko mitään tai ei usko tietävänsä mitään, vaan hyväksyy vain sellaisen, mikä sisältyy omaan kokemukseen, sellaisen, minkä itse käsittää ja ymmärtää.

⁴Buddha kielsi oppilaitaan ”uskomasta mihinkään”, mitä he eivät itse käsittäneet. Sama kielto on myös esoteriikan perusselvityksissä. Tämän täytyy olla ainoa perusta, jolle rakentaa. Jos ei käsitä, ymmärrä, saa odottaa, kunnes on saanut ymmärtämyksen mahdollistavat kokemukset. On parempi olla skeptikko kuin uskovainen ja dogmaatikko. Jos tätä periaatetta olisi noudatettu, olisi ihmiskunnan historia näyttänyt toisenlaiselta. Olisimme välttyneet herkkäuskoisuudelta ja sen lukemattomilta idiologioilta ja kaikelta ihmisten olemassaoloa myrkyttäneeltä lahkolaisuudelta.

⁵Hypoteesit ja teoriat ovat elämäntietämättömyyden yrityksiä selittää tutkimattomasta lähtöisin olevia ilmiöitä. Ne jäävät subjektiivisiksi ja useimmiten myös yksilöllisiksi oletuksiksi, yrityksiksi sovittaa todetut tosiasiat johonkin yhteyteen.

⁶Useimmat tieteet koostuvat suureksi osaksi hypoteeseista ja teorioista. Valitettavaa tässä on se, että oppineet lakkaamatta unohtavat, että heidän lyhytaikaiset dogminsa ovat käytännöllisesti katsoen fiktioita (kuvitelmia ilman vastaavuutta todellisuudessa). Sen sijaan he ottavat teoriansa todellisuuksina. Eihän heillä ole ”mitään muuta mistä lähteä”. Esoteriikan käsitteet eivät ole heille vain tuntemattomia vaan myös käsittämättömiä, koska he eivät ole saaneet käsittämiseksi tarpeellista perusluonteista koulutusta. Sellainen on ehdottoman välttämätön kaikille, jotka eivät ole olleet vanhoihin esoteerisiin tietokuntiin vihittyjä ja joilla tämä tieto ei ole piilevänä heidän alitajunnassaan.

⁷Esoteerikon osalta on valitettavasti väistämätöntä, että hänen täytyy omaksua ihmiskunnan illuusiot ja fiktiot tehdäkseen itsensä ylipäättään ymmärretyksi, sopeuduttava niiden tasoon (koulutustasoon tai ymmärtämystasoon, kaksi aivan eri asiaa), joille hän puhuu.

⁸*Viisasten kivessä* Laurency rajoittui täysin tarkoituksellisesti käsittelemään ongelmia, jotka kuuluvat ensiminälle, ja joiden perusluonteiset käsitteet on ensiksi saatava systematisoiduiksi.

⁹Vaikka ihmisen oikeastaan vasta kausaaliminänä voidaan sanoa hankkineen todellisen terveen järjen, on alemmilla kehitysasteilla kuitenkin mahdollisuus hankkia jonkinlainen suhteellisuudentaju.

¹⁰Ensimmäinen todiste ihmiskunnan terveen järjen hankinnasta tulee olemaan oivallus kaiken lainmukaisuudesta. Mielivalta aiheuttaisi kaaosta. Aineaspekti ja liikeaspekti ovat luonnonlakien alaisia, tajunnanaspekti elämänlakien alainen.

6.9 Kritiikki

¹On väistämätöntä, että mentaaliminät (myös esoteerista tietoa omaavat) yrittävät hyvin usein arvostella asioita (ja suorastaan opettajan toimenpiteitä) tarjolla olevan tietoa-aineksen avulla ja tekevät siten virheitä. Silloin täytyy tehdä ero kritiikin ja pelkän mentaalisen analyysin välillä. Kriitikko tekee virheitä osaksi oman kapasiteetin yliarvioimisen johdosta (yli-

mielisyydestä), osaksi syystä, että hän on kyvytön arvioimaan tietoaaineen riittämättömyyttä. Analyttikko on täysin tietoinen omasta rajoittuneisuudestaan, samoin kuin ”tietämättömyydestään”, mutta analysoi päästäkseen selvyyteen niin pitkälle kuin se lainkaan on mahdollista.

²Harhaanjohtavia idologioita ei voi puolustaa väittämällä, että niistä on hyötyä tietyllä asteella, mikä on asia erikseen. Sillä nämä idologiat vahingoittavat niitä, jotka voisivat saada oikeamman käsityksen, jos heitä ei johdettaisi harhaan. Ne, jotka eivät osaa erottaa fiktiota todellisuudesta, saavat uskoa mitä tahtovat. Mutta virhellisyyksistä on velvollisuus huomauttaa niille, jotka saatuaan tietää voivat oivaltaa nämä. Etsijöillä on oikeus saada tietää totuus, tietää mikä on oikein ja mikä väärin. Sanonnalla ”kaikesta löytyy totuuden siemen” voi puolustaa mitä valhetta tahansa.

³Emotionaalisen moittimishalun ja mentaalisen kriittisen analyysin välillä on suuri ero. Jälkimmäinen on välttämätön ihmiskunnan vapauttamiseksi vallitsevista elämäntietämättömyyden idologioista. Joskin kritiikki niin ollen on useimpien silmissä ”negatiivista” ja jota sen tähden pidetään tuomittavana, se on kuitenkin tärkeä osa mentaalista aktiivisuutta ja välttämätön mentaalille tajunnankehitykselle. Vihastuminen kriitikkojen ironiasta, satiireista ja sarkasmeista, mikä kaikki ei millään tavalla merkitse halua ”loukata”, todistaa emotionaalisuudesta ja huumorintajun (suhteellisuudentajun) puutteesta. Kirjailijan on usein teroitettava sanomaansa herättääkseen lukijat ja osoittaakseen heille, että hän on tosissaan. Kaunistelu heikentää tarkoitettua vaikutusta. Silloin on parempi vihastuttaa nukkuvat. Myös sellaisissa tapauksissa kaikki riippuu vaikutteesta.

6.10 Käsittäminen ja ymmärtäminen

¹”Tieto on uudelleen muistamista”, sen uudelleen hankintaa alitajunnasta, joka ei ole koskaan passiivinen, vaan automaattisesti työstää vastaanotetun ja kerää kaiken sille tuodun uuden aineksen.

²Käsittäminen on uuden ajatusaineiston loogisen työstämisen tulos. Perusteellisesti uuden voi käsittää, mutta ymmärtäminen vaatii paljon pidemmän valmistautumisaajan. Ymmärtäminen on edellisessä inkarnaatiossa tehdyn työstämisen tulos ollen sen tähden välitön.

³Käsittäminen etenee yleisestä yksittäiseen, enemmän yleisestä vähemmän yleiseen sarjana, kunnes on saavutettu järjestelmä, joka sisältää kaikki yhteen kuuluvat käsitteet tai tosiasiat oikeissa yhteyksissään ollen samanaikaisesti sisäisen yhtäpitävyyden kriteeri. Tätä ihmiset eivät oivalla, mikä on todiste loogisen koulutuksen puutteesta.

⁴Todellinen ymmärtäminen merkitsee, että on oivaltanut ajatuksen yhtäpitävyyden todellisuuden kanssa. Muutoin ollaan tekemisissä fiktioiden kanssa.

⁵Ymmärtää voi vain sen, minkä on itse kokenut. Valitettavasti edes se ei riitä, minkä selvänäköijät ovat osoittaneet, koska he eivät kykene arvioimaan emotionaalimaailmassa kokemansa todellisuuspitoisuutta. Mutta niinpä ihmisasteen sanotaankin olevan vaikein kaikista kehitystasteista.

⁶Sen, mitä elämässä kohtaamme ja tunnistamme alitajuisen yhteyden kautta, uskomme aina ymmärtävämmä. Mutta alitajunnassamme on monia virheellisiä komplekseja, joten väärinymmärtämisen riski on olemassa.

⁷Todellinen ymmärtäminen eroaa täysin ihmisten yleisestä uskosta, että he ymmärtävät. Alemmilla tasoilla olevat väärinymmärtävät enimmänsä korkeammilla tasoilla olevista. Sama koskee suhdetta nk. koulutuksen saaneiden ja kouluttamattomien välillä. Tästä johtuvat luke-mattomat väärinkäsitykset.

⁸On olemassa yhtä monta eri tajunnanlajia kuin on atomilajeja ja molekyyllilajeja. Eikä kukaan ymmärrä oikein tajunnanlajia, joka on hänen oman kokemuksensa ulkopuolella. Tämä on tosiasia, joka tuntuu monesta vaikealta oivaltaa, niin kauan kuin he uskovat käsittävänsä oikein, mitä he eivät voi ymmärtää. Tästä tosiasiasta johtuu, että eri kehitystasteilla olevat yksilöt ”puhuvat eri kieltä” ja väärinkäsitykset vaikuttavat väistämättömiltä. Erityisesti eso-

teerikon täytyy varautua tulevansa väärinymmärretyksi, sanoipa ja tekipä hän mitä hyvänsä.

6.11 Todellisuudentaju

¹Tavallinen ilmaisu ”minulla on vahva tunne siitä, että...” on täsmällinen. Kyseessä on tunne. Useimmille tämä tunne riittää täysin antamaan heille varmuuden asiastaan. Mutta meillä ei ole koskaan takuuta sille, että mikä tahansa asia emotionaalimaailmassa on yhdenmukainen todellisuuden kanssa. Se on myös mahdotonta. Alempi ei voi käsittää korkeampaa. Ja vasta mentaalitajunta voi käsittää; vasta mentaalitajunta voi asettaa tosiasiat oikein oikeisiin järjestelmiin, jotka voivat olla yhdenmukaisia todellisuuden kanssa inhimillisissä maailmoissa (47–49). Sen jälkeen meidän on käytettävä analogiaa, joka on oikea periaate, koska tämä on normia antava aineen koostamiselle korkeimmasta kosmisesta maailmasta alimpaan planetaariseen maailmaan. Analogia pätee siten aineaspektille. Jos on kerran käsittänyt aineen koostumisen periaatteet inhimillisissä maailmoissa, on saanut avaimen korkeampiin maailmoihin.

²Valitettavasti tätä analogiaperiaatetta ei voi soveltaa tajunnanaspektiin. Tämän edellytys on sen sijaan tieto, jonka voimme saada vain korkeammissa valtakunnissa olevilta, yksilöiltä, jotka omasta kokemuksestaan tietävät, mistä puhuvat, koska he ovat onnistuneet saavuttamaan korkeampia valtakuntia. Kun tämä on sanottu, asia näyttää itsestään selvältä. Mutta ennen kuin se on sanottu, se on ”mysteeri”. Tätä itsestäänselvyyttä kukaan ei voi löytää. Ja tämä on asia, joka ihmisten on opittava: yksinkertaisin on kaikista vaikeinta. Filosofien perusluonteinen erehdys kaikkina aikoina on ollut, että he ovat etsineet ”tutkimatonta” monimutkaisimmasta. Spekulaatio pilaa kaiken. Nerokas on yksinkertaista, välitöntä. Tätä tarkoitti tahallinen muutoin niin ontuva vertaus lapseen. Se ei tarkoittanut tietämättömyyttä, vaan välitömyyttä. Lapsi ei ole monimutkainen, jollaiseksi aikuinen on tullut virheellisen kasvatuksen vuoksi. Ihmisistä tulee harhautuneita niin pian, kuin heihin iskostetaan illuusioita ja fiktioita.

³Mitä yksinkertaisempi hypoteesi on, sitä oikeammaksi se yleensä osoittautuu. Kun tieteilin ajattelu on oikealla uralla, se pyrkii kohti yksinkertaistamista, koska todellisuus on yksinkertaisin kaikista yksinkertaisista asioista (päävastoin kuin yleensä oletetaan). Olemme niin takertuneita fiktioihimme, ettemme löydä tietä ulos labyrintista.

⁴Organismi on sitä, mitä ihminen syö ja juo. Emotionaaliasteella ihminen on sitä, miksi hänen emotionaaliset tajunnanilmaisunsa hänet tekevät ja mentaaliasteella sitä, mitä hän ajattelee. Mutta tämä on tietenkin aivan liian yksinkertaista eksoteristeille.

⁵Nykyisellä tasollaan ovat niin filosofit kuin tiedemiehet kykenemättömiä arvostamaan esoteerista maailmankatsomusta. He ovat fysikalisteja eikä heillä ole aavistustakaan korkeammista maailmoista. Ennen kuin fyysinen eetterimaailma ja inhimillinen eetteriverho on löydetty, he eivät myöskään salline ”itseään käännytettävän”.

⁶Melkein kaikki henkilökohtainen kokemus on jossain suhteessa ainutlaatuista, vaikka se vaikuttaakin yleiseltä. Vielä on lääkäreiden oivallettava, että kaiken käsittelyn tulee olla yksilöllistä ja että he tekevät virheitä yleisillä käsittelymenetelmillään. Jokaisen ruokavalion tulisi olla yksilöllinen, ja yksilön tulee noudattaa omaa ruokavaliotaan. Suuri virhe, jonka kaikki päivittäin tekevät, on absolutoida yleinen kokemus. Absolutointi on yli 99 prosenttisesti tuomitsevaa.

6.12 Elämänymmärtämys

¹Ihminen ei ole päässyt pidemmälle elämänymmärtämyksessä kuin että hän uskoo voivansa elää järkevästi ilman tietoa elämänlaeista. Tietokuntiin vihityt saivat oppia jotain muuta. Tieto on aina ollut olemassa, vaikka sitä ei saanut julkaista uskonnollisen suvaitsemattomuuden ja kiihkomielisyyden vuoksi, koska ne korvasivat tiedon harhaanjohtavilla opeillaan.

²Yksinkertaisimmin elämän tarkoitus voidaan tiivistää sanomalla, että olemme täällä saadaksemme kokemuksia ja oppiaksemme niistä. Elämysten kautta hankimme sen kokemuspääoman, jonka täytyy olla terveen järjen kehittämisen perustana. Erehdyksistä opimme kaikista

tehokkaimmin. Se, mitä ihmiset kutsuvat ”epäonnistuneeksi elämäksi”, voi seuraavassa inkarnaatioissa osoittautua hyvin opettavaiseksi ja sen tähden arvokkaaksi elämäksi. Moralistit moittivat elämäntietämättömyydessään ihmisiä siitä, että he oleskelevat tietyllä kehitystasolla, eivätkä nämä moralistit oivalla, etteivät ihmiset ymmärrä eivätkä kykene parempaan. Myös tässä tapauksessa esoteriikka antaa todellisen ymmärtämyksen.

³Yksioikoinen idealismi häviää, kun oivaltaa, että elämä on monimutkaisempaa kuin on luullut. Mutta useimmiten vasta viidennen elämäkauden lopulla elämäkokemus ja oma harkintakyky ovat riittäviä mahdollistamaan kulttuuriasteella oleville luotettavan kriittisen asennoitumisen vallitsevaan, aikansa eläneeseen perinteelliseen ajatteluun. Niin kutsuttu radikalismi, joka kuuluu sivilisaatioasteelle, kumoaa itsensä liioitteluillaan, taipumattomuudellaan, suhteellisuudentajun puutteellaan.

6.13 Piilevä tieto

¹Tietoa (kokemusta todellisuudesta ja elämästä) on kaikissa atomeissa, kaikissa ainelajeissa paitsi primaariaineessa (jonka potentiaalinen tajunta ei ole vielä aktuaalistunut).

²Eriasteista piilevää tietoa (todellisuuden kokemusta, elämystä) on eri maailmojen involuutioatomeissa, triadeissa, eri maaailmojen kollektiivitajunnassa ja eri luomakuntien evoluutiomonadeissa. Mitä korkeamman valtakunnan yksilö on saavuttanut, sitä enemmän hän voi hyödyntää tästä tiedosta.

³Perimmiltään ja äärimmiltään tämän tiedon omaavat atomeissa olevat monadit (ikiatomit), mistä syystä vain ne, jotka ovat saavuttaneet korkeimman valtakunnan korkeimman maailman (maailman 1) ja tulleet ”ikiminuuksiksi”, vapautuneina kaikesta involvoitumisesta, voivat kokea kaikkien atomien ikiatomien tajunnan. 21-minä kykenee kokemaan 21-atomien (evoluutioatomien!) kootun tiedon niiden atomiketjussa 22–49, jos hän toivoo tekevänsä erityistutkimuksen jonkin tietyn yksilön ainutlaatuisesta tavasta nähdä asiat. Muutoin (kootun kokonaistiedon suhteen) hänen käytettävissään on 22-maailman kollektiivitajunta. (Tämä sanottu tarkoituksella selventää perusluonteisia käsitteitä).

⁴Tietenkään aikamme filosofeilla ja tutkijoilla ei ole mitään mahdollisuutta hyödyntää näitä tosiasioita järkevällä tavalla. Mutta on olemassa piilevän tiedon omaavia vanhoja vihittyjä, joille näistä voi olla iloa. Ne auttavat myös helpottamaan niiden uusien tosiasioiden ymmärtämystä, joita planeettahierarkia vähä vähältä sallii julkaistavaksi. Tulevaisuudessa saamme varautua niin eksoteerisiin kuin esoteerisiin filosofeihin ja tutkijoihin ja näiden kahden ryhmän välisiin täysin erilaisiin maailman- ja elämäkatsomuksiin. Luultavasti kaikki jonkinasteisella terveellä järjellä varustetut ovat pian hyväksyneet niin monta esoteerista ideaa, että esoteerikot voivat alkaa lausua mielipiteitään ilman että heitä pidetään ”hölmöinä”. Joka tapauksessa hylozoiikka tulee olemaan yleisesti hyväksytty työhypoteesina 200 vuoden sisällä.

⁵Piilevä tieto edellisistä inkarnaatioista aktuaalistuu aktiivoinnin ansiosta; ihmisillä vastaavaan todellisuuteen saadun uusiutuneen yhteyden kautta.

⁶Mikäli korkeammalla asteella oleva yksilö ei jo nuoruudessaan saa yhteyttä piilevään tietoonsa, vaan aivoihin istutetaan vallitsevien ideologioiden fiktioita, voi käydä niin, ettei hän koskaan siinä elämässä saavuta uudelleen varsinaista tasoaan.

⁷Ensitriadimme mentaalimolekyylin piilevässä tajunnassa on suunnattoman paljon sellaista, josta jääme aavistamattomiksi, kunnes kerran kausaaliminänä saamme tilaisuuden tutkia monadin tajunnankehitystä kautta kaikkien inkarnaatioiden, menneiden inkarnaatioiden suhteen ainoaa asiaa, joka saattaa kiinnostaa kausaaliminää ja juuri sen tähden, että tästä tutkimuksesta saatu tieto kuuluu elämänymmärtämykselle välttämättömiin elämäkokemuksiin.

⁸Oivaltaakseen välittömästi esoteriikan oikeellisuuden yksilöllä täytyy olla tieto piilevänä ja hänen on täytynyt olla johonkin esoteeriseen tietokuntaan vihitty aikaisemmassa inkarnaatioissa. Sellaisen sisäänpääsyyn ei vaadittu humaniteettiastetta, mutta kylläkin kulttuuriaste (korkeampi emotionaaliaste). On tuskin todennäköistä, että kukaan ilman sellaista piilevyyttä kiinnostuu

esoteriikasta niin paljon, että hän vaivautuu hallitsemaan järjestelmän. Tällä ei tarkoiteta, että oppii järjestelmän ulkoa, vaan että sen avulla voi selittää aiemmin selittämättömän.

⁹Kaikkien johonkin esoteeriseen tietokuntaan vihityiksi tulleiden täytyi kyetä saavuttamaan ainakin toinen aste, joka vastasi kreikkalaisten ”pienempien ja suurempien mysteerien” antamaa opetusta. Kolmas aste oli niin salainen, etteivät edes toisen asteen vihityt tienneet sen olemassaolosta, ja vastaava koski yhä korkeampien asteiden olemassaoloa jokaisen vihityn saavuttaman yläpuolella. Kaiken kaikkiaan oli olemassa seitsemän astetta. Niistä, jotka onnistuivat saavuttamaan kolmannen asteen, tuli myös yleensä planeettahierarkian oppilaita. Koska jokainen, joka on kerran hyväksytty oppilaaksi, tulee aina olemaan oppilas, niin voivat kaiketi ne, joille pythagoralainen hylozoikka vaikuttaa välittömästi itsestään selvältä, pitää itseään oppilaina, vaikka he eivät siitä mitään tiedä. Planeettahierarkia katsoo, että heidän olisi joka tapauksessa nähtävä itsensä sellaisina, koska tämä helpottaa itsetoteutusta ja mahdollista uutta, tietoista yhteyttä, jos he täyttävät ykseyden palveluksen vaatimat edellytykset.

¹⁰Useimmat esoteerikot, jotka ovat huomanneet järjestelmän yksinkertaiseksi ja melkein itsestään selväksi, kokevat yllätyksekseen, että se tuntuu olevan käsittämätön vihkiytymättömille. Kiistämättä se eroaa täysin kaikista muista ajatusjärjestelmistä. Tämä yksilöiden välinen ymmärtämystä koskeva ero selittyy sillä, että kaikki ”tieto (ymmärtämys) on uudelleenmuistamista”. Meidän on vaikea ymmärtää sitä, mitä emme jo entuudestaan tiedä. Monet kykenevät käsittämään järjestelmän. Ymmärtämään sen kykenevät vain ”vihityt”.

¹¹Niillä, joilla esoteerinen tieto on piilevänä edellisistä inkarnaatioista, on aina vaisto-mainen aavistus, että ”niin kuin teologit ja filosofit sanovat, niin se ei voi olla”. Tavallisesti he ovat joko ateisteja tai skeptikkoja tai tuntevat muita enemmän olevansa kadotettuja elämässä, kunnes he saavat uudelleen yhteyden esoteriikkaan. Jos heistä tulee teologeja tai filosofeja, tapahtuu se lähinnä siksi, että he tahtovat niin pitkälle kuin mahdollista vapauttaa ihmiskunnan vallitsevista illuusioista ja fiktioista.

¹²Esimerkkejä piilevän tiedon voimasta ovat ne jesuiittojen kouluttamat ja jesuiittajärjestöön liittyneet yksilöt, jotka ovat kyenneet vapautumaan saadessaan yhteyden esoteriikkaan.

6.14 *Psykologia*

¹Päivittäin voi havainnoida, että ihmiset uskovat ymmärtävänsä sen, mitä he eivät kykene ymmärtämään. Esoteriikan todellisuudessa uuden tulokkaan on helppo uskoa, että älykkäät okkulttismista kiinnostuneet ihmiset myös todella ymmärtävät esoteerisia ongelmia, ja tässä suhteessa hän usein erehtyy. Yleisesti ottaen voi lähteä siitä, että ne, jotka eivät ole olleet jonkin esoteerisen tietokunnan kolmannen asteen vihittyjä, ainoastaan uskovat ymmärtävänsä. Tietäminen ja ymmärtäminen voivat olla kaksi täysin eri asiaa.

²Kaikki tämä kuuluu psykologiaan, ja siinä oppiaineessa ihmiset ovat hämmästyttävän tietämättömiä. Tämä voi kuulostaa liioittelulta ja kovalta puheelta, mutta melkein kaikki inhimilliset arvostelut tekevät selväksi, että useimmat ovat suoraan sanottuna psykologisesti alkukantaisia. Näkyvän maailman aineaspektiin he ovat perehtyneitä, mutta ymmärtämys yksilön tajunnanaspektia kohtaan on lähes olematon. Psykologinen tutkimus ei ole vielä oivaltanut, että tajunnanaspekti on yli 99 prosenttisesti tutkimatonta aluetta, että niin emotionaalinen kuin mentaalinen tajunta liikkuu omilla todellisuusalueillaan. Ei ole päästy pidemmälle kuin organismissa esiintyvien tajunnanilmentymien, alimman tajunnanlajin tutkimiseen. Uskotaan, että aivokuoren solut ovat ainoa edellytys ihmiskunnan nerokkaille luomuksille, ja että nämä ovat syntyneet sattumalta nerokkaiksi osoittautuneissa. Tieteellisessä omahyväisyydessä kieltäydään tutustumasta siihen ainoaan maailmankatsomukseen, joka voi antaa tyydyttävän selityksen tähänkuuluviin ilmiöihin, joka voi luoda ainoan kiinteän perustan psykologiselle ymmärtämykselle. Jos he tietäisivät, minkä ylivoimaisen idearikkauden esoteerikka lahjoittaa niille, jotka ovat oppineet hallitsemaan tämän tiedon, he käyttäisivät innokkaasti hyväkseen tämän mahdollisuuden, joka entisaikoina oli suotu vain esoteeristen tietokuntien vihityille.

6.15 Maailman- ja elämäkatsomus

¹Ihmisten suhtautuminen tajunnalliseen todellisuuteen jakaa heidät ekstravertteihin ja introvertteihin.

²Ekstravertit kulkevat 1–3–5–7-tietä ja heidän verhojaan hallitsevat departementit 1, 3, 5 ja 7. He ovat enemmän suuntautuneita maailmankatsomukseen sekä sen aine- ja energia-aspekteihin. He muodostavat länsimaisen objektiivisen, luonnontutkimukseen suuntautuvan tajunnantyyppin.

³Introvertit kulkevat 2–4–6-tietä ja heidän verhojaan hallitsevat departementit 2, 4 ja 6. He ovat enemmän suuntautuneita elämäkatsomukseen tajunnanaspekteineen. He muodostavat itämaisen tyyppin, joka elää mieluiten subjektiivisessa tajunnassaan.

⁴Länsimaalainen on antanut meille maailmankatsomuksen ja laskenut siten välttämättömän, objektiivisen perustan elämäkatsomukselle. Itämaalainen on ollut kiinnostunut erityisesti elämäkatsomuksesta ymmärtämättä riittävästi tosiasiaa, että olemassaolon aineaspektin täytyy olla minkä tahansa katsomuksen objektiivinen perusta, minkä tähden lähes 99 prosenttia hänen ”älyllisestä tuotannostaan” on ollut elämään kelpaamattomia, ettemme sanoisi elämälle vihamielisiä mielikuvituksen tuotteita. Kun nämä molemmat soveltavat tulevaisuudessa menetelmiään oikealle perustalle, toteuttavat he myös antoisaa yhteistyötä.

⁵Monetkaan eivät ole kiinnostuneita todellisuudenmukaisen maailmankatsomuksen saamisesta elämäkatsomuksensa perustaksi. He ovat suuntautuneet tajunnanaspektiin (departementteihin 2, 4, 6). Monet psykologit kuuluvat tähän kategoriaan. Mutta sen tähden he eivät saa kieltää tervettä järkeään, mikä merkitsee kiertotietä. On täytynyt hankkia terve järki voidakseen tulla kausaaliminäksi.

⁶Sitä vastoin useimmilla tiedemiehillä ja filosofiilla on pitävän perustan tarve. Valitettavasti ei ole ollut sellaista, joka olisi vastannut heidän asettamiaan vaatimuksia. Pythagoralainen hylozoiikka voinee kuitenkin tyydyttää tämän tarpeen varsin pitkäksi aikaa eteenpäin. Tämä ei tietenkään viittaa nykyisiin tiedemiehiin, jotka ovat edelleen tyytyväisiä fiktiojärjestelmiinsä. Mutta tulossa on löytöjä, jotka tulevat lopullisesti poistamaan tähänastiset katsantotavat. Silloin hylozoiikan on oltava käytettävissä työhypoteesina.

⁷Tämän voidaan sanoa olevan kaikkea spekulatiota ja kaikkia spekulatiojärjestelmiä koskeva perusvirhe: ne eivät nojaa pitävään perustaan, tietoon todellisuudesta ja elämästä. Siitä todistavat kaikki poliittiset, sosiaaliset, filosofiset järjestelmät. Ne tulevat myös jatkossa osoittautumaan pitämättömiksi. Vain esoteriikka voi muodostaa vankkumattoman perustan.

ALEMPI ELI EMOTIONAALISESTI MENTAALINEN

6.16 Yleistä

¹Tosiasia, että ihmisillä on mentaaliverho, ei tarkoita sitä, että he kykenevät käyttämään mentaalitajuntaa muutoin kuin emotionaalimolekyylien mentaaliatomeissa. Tarkasti ottaen mentaalitajattelu alkaa vasta, kun yksilö hankkii perspektiivitajattelun (47:5), ja se on mahdollista vasta mentaaliminälle. On ehkä mainittava uudelleen, että myös mielikuvitus kuuluu emotionaalisuuteen. Niin erotettavissa olevat tunteet kuin mielikuvitus ovat emotionaalisen ja mentaalisen tajunnan yhdistelmiä, sekoituksia, joiden eri mentaalipitoisuus riippuu ajatuksen selkeydestä.

²”Älyllisiin” esoteriikka lukee kaikki, jotka ovat hankkineet periaateajattelun kyvyn. (47:6).

³Alempi mentaalitajunta (47:6,7), joka toimii alemman emotionaalitajunnan kautta (48:4-7), on kaikki, mitä yksilö tarvitsee fyysisten ongelmien älylliseen hallintaan ja jotta hän jonkin orientoitumisinkarnaatiosarjan jälkeen tietyllä todellisuus- tai tiedonalalla vaikuttaisi ”nerolta”. Monet mentaalisesti ”ylivoimaiset” luulevat ehkä olevansa mentaaliminuuksia. Mutta harvoin suuret ”mentaaliset nerotkaan” ovat yltäneet yli lajin 47:6.

⁴Kaikki periaateajattelun asteella olevat ovat kuuluneet kaikkiin rotuihin ja kansoihin, kaikenlaisiin uskontoihin jne. Tämän tosiasian pitäisi antaa teologeille, filosofeille ja psykologeille jotakin ajateltavaa; näille, jotka ovat niin vakaita uskossaan ja ylpeitä älykkyydestään, rodustaan ja kansastaan.

⁵Koska jokainen molekyyli laji sulkee sisäänsä 49 eri ainekerrostumaa, saadaan vastaavat mentaalitajunnan ”alaosastot” sitä mukaa kuin ihmiskunta ja yksilöt työskentelevät mentaalitajunnan kehittämiseksi. Käytännöllisesti katsoen vain kaksi alinta lajia (47:6,7) ovat tulleet yleisesti aktivoiduiksi, niin että ne ovat verrattain helposti hankittavissa, riippuen tietenkin yksilön kehitystasosta. Tämä kahden alimman hienostuminen tapahtuu emotionaalimolekyylien mentaaliatomeissa kulttuuriasteella. Runoilijat ja mystikot työskentelevät tiedostamattaan sillä tavoin ja palvelevat siten tajunnankehitystä.

⁶Tietenkään tämä ei merkitse sitä, että heidän ”ajattelunsa” on todellisuuden kanssa yhdenmukaista, joskin tieto todellisuudesta tietenkin nopeuttaisi prosessia heidän laajentaessa ymmärtämystään siitä, mihin he ottavat osaa. Mutta ihmiskunta ei vielä läheskään kykene suorittamaan sitä työtä tarkoituksenmukaisesti.

⁷Pelkästään tasot eivät erota ihmisiä mentaalisesti toisistaan, vaan myös heidän kokemus- ja opintoalansa. On mielenkiintoista tutkia teologien, lakimiesten, lääkäreiden, filosofien, matemaatikkojen, luonnontutkijoiden (ja näissä kategorioissa yhä useampien ryhmien) sanastoa ja ajatusassosiaatioita. Psykologisesta näkökulmasta ilmenee selvä ammattikuntalaitos. Jos ihmiset lisäksi edustavat eri kansoja eri kielineen ja muine lähtökohtineen, saadaan lähestulkoon ehtymätön tutkimuskenttä. Esoteerikolle, joka on vain objektiivinen tarkkailija ja analyytikko, sellainen tutkimus antaa laajemman näköpiirin ja vapauttaa hänet osaksi osallistumisesta ja osaksi suojelee häntä sanontatapojen illusiivisten ja fiktiivisten assosiaatioiden tiedostamattomalta tartunnalta.

⁸On todettavissa, että ihmisten nk. ajattelu on käytännöllisesti katsoen ulkoapäin saatujen todellisuutta koskevien harhakuvitelmien mekaanisia assosiaatioita. Jäljittelyvaisto – joka saa yksilön puhumaan ja toimimaan niin kuin hänet on jollain tavalla suggeroitu tekemään – on edelleen kaikista vahvin vaisto, uskoivatpa psykologit mitä hyvänsä.

⁹Kypsää arvostelua ei hankita kotona, ei koulussa tai yliopistossa, vaan ainoastaan elämässä. Ne, joilla ylipäättään on edellytykset tähän, saavuttavat sen harvoin ennen 40-vuoden ikää.

¹⁰Lukemattomien idiologioiden välillä jatkuu lakkaamaton sota, mikä todistaa vallitsevasta elämäntietämättömyydestä ja harhautuneisuudesta. Se on vihan sota, emotionaalista ja mentaalista sota, joka milloin tahansa voi johtaa fyysiseen sotaan.

¹¹Pidemmälle ihmiskunta ei ole edennyt. Lienee tarpeetonta huomauttaa, että on olemassa terveen järjen omaava, idiologisesta tunneajattelusta vapautunut vähemmistö. Mutta onko sillä mahdollisuutta päästä oikeuksiinsa näinä tasa-arvoisuuden aikoina, jolloin kaikkien katsotaan ymmärtävän yhtä paljon? Siitä riippuu ihmiskunnan paras.

6.17 Fiktionalismi

¹Niin kauan kuin on olemassa eri mielipiteitä ja käsityksiä, ihmiskunta ei ole löytänyt totuutta (todellisuutta), sillä se on kaikille välittömästi itsestään selvä ja loogisesti väistämätön. Fiktionalismi on sitä, että jokainen on sitä mieltä, että juuri hänen käsityksensä on itsestään selvä, ja tämä johtuu siitä, että käyttämämme käsitteet ovat mentaalirakennelmia eivätkä todellisuuksia. Niinpä ihmiset eivät tiedä mitä tarkoitetaan vapaudella tai tasa-arvolla tai veljeydellä, antaaksemme joitakin esimerkkejä. Useimmissa tapauksissa todellisuuden ymmärtäminen vaatii kausaalisen tai essentiaalisen tajunnan. Filosofit kokeilevat nk. Käsitemäärittelyjä. Se on hyödyllistä harjoittelua, kunhan vain oivaltaa niiden fiktiivisyyden.

²Vieläkään filosofit ja tiedemiehet eivät ole oivaltaneet suunnatonta tietämättömyyttään todellisuudesta ja elämästä, eivätkä oivaltaneet, ettei ihminen voi ratkaista olemassaolon ongelmia. Ja koska he ovat auktoriteetteja muulle ihmiskunnalle, tulee tästä aina harhaan-

johdettu kaikissa elämänskysymyksissä. Heillä on kuitenkin yksi ansiopuoli. Heidän tilapäiset tietojärjestelmänsä (idiologiat) eivät ole horjumattomia. Teologeilla, jotka ovat auttamattomasti takertuneet elämäntietämättömyyden horjumattomaan dogmijärjestelmään, ei ole mitään mahdollisuuksia orientoida todellisuuteen ja elämään.

³Ihmiskunta on hillittömän mielikuvituksensa ja hallitsemattoman spekulatiovimmansa uhri. Esoteerikko on saanut oppia, että kaikki inhimilliset spekulatiot olemassaolosta ovat pelkkiä fiktioita. Eksoteerinen filosofia ja tiede eroavat edelleen niin paljon esoteerista tiedosta, että jokaisesta yrityksestä sekoittaa niitä toisiinsa tulee vain surkeaa kvasitiedettä. Tätä asiaa eivät teosofit ja muut okkultistit ole vielä oivaltaneet. On tyypillistä, että okkultistit spekulativat saamallaan esoteerisilla tiedoilla ja ideoilla. Tuloksena on okkultinen kvasi, jota alkaa vyöryä ihmiskunnan päälle, joka edelleen lisää harhautumista ja saattaa esoteriikan huonoon valoon.

⁴Esoteerikko ei hyväksy mitään muita ideoita kuin planeettahierarkialta saamansa tosiasiat. Hän joko tietää tai ei tiedä esoteerisia tosiasioita. Mutta hän ei koskaan spekuloi, sillä hän tietää, ettei hän voi koskaan tietää, ovatko hänen omat ”ideansa” yhdenmukaisia todellisuuden kanssa. Hän on oivaltanut, että spekulatio ei ratkaise mitään ylifyysisiä ongelmia, ei löydä mitään esoteerisia tekijöitä. Hän käyttää järkeään analysoimaan käsillä olevaa aineistoa tyytyen siten siinä yhteydessä saamaansa selkeyteen. Hän tietää, että todellisuuden ja todenmukaisuuden välillä on yhtä suuri ero kuin todenmukaisuuden ja mahdollisuuden välillä.

⁵Hän tietää myös, että ”oikeista ideoista” muotoillut mentaalijärjestelmät jäävät tilapäisiksi, joten jokin uusi erehtymätön paperipaavi (jumalan puhtaan, vääristämättömän sanan mukaan) ei tule koskaan mahdolliseksi. Kaikki tulee jäämään vain työhypoteeseiksi. Mitään ehdotonta auktoriteettia ei tulla koskaan sallimaan, sillä tämä voisi ehkäistä tai suorastaan pysäyttää ihmiskunnan tajunnankehityksen.

⁶Jokainen todellisuuskäsitys jää tilapäiseksi, myös kosmisten valtakuntien monadeille, sillä koko kosmos on jatkuvan muutoksen alainen. Saamme tyytyä siihen, että todellisuuskäsityksemme on paras mahdollinen kehitysteellamme ja aikanamme. Kauemmin kuin kahdentuhannen vuoden ajan sen ei voi katsoa olevan tarkoituksenmukainen. Sen tähden salaisissa tietokunnissa annettu esoteerinen tieto esitettiin jokaiselle eläinrata-aikakaudelle uudella tavalla.

⁷”Luovaa” emotionaalista mielikuvitusta ja mentaalista analyysiä kutsutaan usein filosofiaksi. Mutta perimmiltään filosofia on yrityksiä ratkaista maailman- ja elämänskatsomuksen perusongelmia, eikä sen pitäisi olla samaa kuin kaikenlainen spekulatio.

⁸Filosofian historian, joka esittää lukemattomia ajattelijoita, joista jokainen käytti spekulatiota tuottamaan jotain muuta kuin toiset, olisi pitänyt opettaa filosofeille, ettei kenelläkään heistä ollut todellisuustietoa ja ettei todellisuutta voi saavuttaa spekuloidalla. Sen tähden vaaditaan tutkimusta, kokeiluja ja tosiasioiden toteamista. Spekulatio on umpimähkäinen mentaalirakennelma. Spekuloidalla ei voi hakea tosiasioita tutkimattomasta todellisuudesta.

⁹Analyttinen filosofia (tietoteoreettinen semantiikka) ei koskaan ulotu ihmiskunnan kollektiivina hankkiman todellisuustiedon yläpuolelle. Niin pian kuin se raja ylitetään, saadaan uskonoppeja (erilaisia uskontoja, metafysiikkaa jne.). Tämä pysyy väistämättömänä, kunnes ihmiskunta on saavuttanut kausaaliasteen, hankkinut kausaalisen objektiivisen tajunnan. Esoteerinen oivaltaminen ei ole yleisesti pätevää, vaan on yksilön ”yksityisasiä”, jota on turha tyrkyttää ymmärtämättömille.

¹⁰Ainoat toisminät eurooppalaisen filosofian historiassa olivat Pytagoras ja Francis Bacon. Muilla filosofeilla ei ole ollut ylifyysistä objektiivista tajuntaa, minkä tähden heidän spekulatiionsa ovat enemmän tai vähemmän mielivaltaisia fiktioita.

¹¹Nykyaikaiset neromme ovat heittäneet kaikki todellisuuskäsitteet ikkunasta ulos, sillä vain he tietävät ja käsittävät. Tavallinen vanha tieteellinen menetelmä: kieltää kaikki mitä he eivät voi ymmärtää tai selittää. He olettavat sellaista, mikä pitää ensin todistaa, toisin sanoen he ovat uskovia. Mutta heille tulee käymään niin kuin aikanaan sofisteille. Lopuksi he uskaltaavat vain ”liikuttaa sormeaan” kaiken heidän kvasitietonsa lopullisesti hajotessa.

¹²Parasta, mitä he voivat jatkossa tehdä, on jatkaa omien spekulatioidensa kumoamista. Esoteerikolle kaikki on virheellistä, ja on vain ajan kysymys, milloin se tulee kaikille ilmeiseksi.

¹³Yksilö on emotionaalisten illuusioidensa avuton uhri, kunnes hänestä on tullut mentaali-minä ja fiktioidensa uhri, kunnes hänestä on tullut kausaaliminä. Hän on jonkin idiologian avuton uhri, kunnes hän on hankkinut esoteerista tietoa. Idiologioihin kuuluu myös skeptisismi. Huomioi: idiologia – sanasta idios = oma, logos = oppi – erotukseksi ideologiasta, joka koostuu oikeista, platonisista eli kausaalisista ideoista. Esoteriikka on ainoa järjestelmä, jota oikeudella voi kutsua ideologiaksi (mentaali-järjestelmä, jonka kausaaliminät voivat hyväksyä). Olkoonkin idiologia miljoonien omaksuma, se ei merkitse tässä suhteessa mitään.

¹⁴Mutta esoteriikka ei ole takkuu illuusioita eikä fiktioita vastaan henkilökohtaisen elämän suhteen. Tätä asiaa okkultistit eivät ole vielä oivaltaneet. Sen jälkeen kun esoteriikka on kaikkien saatavilla, voivat myös sivilisaatioasteella olevat omaksua sen. Mutta sillä tavoin he eivät ole hankkineet korkeammille kehitystasasteille kuuluvia ominaisuuksia ja kykyjä. Ylimielisyyden tunne, jonka usein kokee okkultisteissa, on täysin epäoikeutettu. Sen sijaan heidän pitäisi tuntea nöyryyttä täysin ansaitsematta saamaansa kohtaan ja harkita omaa tietoon liittyvää kasvavaa vastuutaan.

6.18 Dogmatismi

¹Jokainen dogmi eliminoi terveen järjen ja ehkäisee siten tajunnankehitystä. Ihmisiä idioitsoivat kaikenlaiset dogmit – teologiset, filosofiset ja tieteelliset. Elämä on muutosta, mutta ihmiset tahtovat kaiken järjestyvän kertakaikkisesti.

²Niin teologit kuin filosofit ja tiedemiehet ovat dogmiajattelihoita. Erityisalansa ulkopuolella he voivat ajatella järkevasti. Mutta niin pian kuin he astuvat tähän fiktiojärjestelmäänsä, heidän ”vapaa ajattelunsa” loppuu. Saman ilmiön voi huomioda kaikissa dogmien, fiktioiden, kaikenlaisten ennakkoluulojen rasittamisissa. Jollain tietyllä alalla he ovat kykenemättömiä käyttämään tervettä järkeä, ollen todisteiden ja tosiasioiden saavuttamattomissa. Silloin meidän muiden on vain vaiettava ja annettava heidän jatkaa tai puhua jostain muusta. Eräs boströmilainen (ruotsalaisen subjektivistisen filosofin Boströmin seuraaja, toimittajan huomautus) osasi ajatella selkeästi, järkevasti, realistisesti kaikista mahdollisista ilmiöistä niin kauan, kunnes puhe siirtyi ulkomailman olemassaoloon. Siihen loppui yhtäkkiä järki ja dogmi sai alkunsa.

³Koko dogmatismi on jatkuvaa yritystä mentalisoida fiktiojärjestelmä, tehdä siitä looginen ja siksi sen täytyy johtaa sen harrastajat yhä kauemmas todellisuudesta. Mitä enemmän teologit intellektualisoivat fiktioita (alkuperin väärintulkittuja symboleja), joista on tullut dogmeja, sitä vaikeammaksi heille käy fiktiivisyyden läpinäkeminen, sitä enemmän he vahvistuvat uskossaan, sitä vähemmän he ovat terveen järjen saavutettavissa.

⁴Filosofia johtaa johonkin vastaavaan. Kun on kerran takertunut johonkin fiktion (esimerkiksi subjektivistien hypoteesiin, että ”kaikki on henkeä”, kaikki on subjektiivista), ei ole mitään mahdollisuutta todellisuuden ymmärtämiseen, vapautumiseen fiktionjärjestelmästä.

⁵Tekniset edistysaskeleet ovat tuoneet mukanaan varauksettoman luottamuksen tieteeseen. Mutta se on edelleen lapsenkengissä, ja sen tähden dogmatismi vaikuttaa vieläkin eriskummallisemmalta. Kun fyysis-eetteriset molekyyli-lajit löydetään (alkuun on päästy nk. ydinräjäytyksillä), tulee ihmiskunta kokemaan todellisuuskäsitystään koskevan vallankumouksen ja oivaltamaan nykyisen suunnattoman rajoittuneisuutensa myös fyysisen maailman aineaspektia koskevan käsityksensä suhteen.

⁶Esoteerikko ei koskaan anna vuorenvarmoja lausuntoja, vaikka hän omalta osaltaan onkin vakuuttunut. Sillä vuorenvarmuus vaikuttaa aina ja oikeutetusti epäluotettavalta, koska kukaan ei ole niin vuorenvarma kuin se, joka ei mitään tiedä, oivalla eikä ymmärrä. Se on tavallista aina lapsuudesta lähtien. Meillä on vain kertakaikkiaan tapa ilmaista itseämme aina ikään kuin kaikki olisi ehdotonta. Ja se, mikä vaikuttaa ehdottomalta tänään, joutuu ehkä huomenna likasankoon. Niin pitäisi ainakin useimmissa tapauksissa käydä.

6.19 Taikauskoisuudet

¹Taikauskoisuuksia on lukemattomia ja niitä voi löytyä kuinka monta tahansa, kunhan vain sanontatavat tulevat yleisesti tunnetuiksi. Yleensä niillä ei ole mitään todellisuusperustaa. Eräs esimerkki koskee pelkoa olla kolmestoista pöydän äärellä (Christoksen viimeisestä ateriala oppilaittensa kanssa, mestari ja kaksitoista oppilasta). Tietenkin voi tapahtua, että joku näistä kolmestatoista kuolee vuoden sisällä, mutta syy siihen on tuskin tilapäinen tapaaminen aterian äärellä. Taikauskoisuudet häviävät vasta, kun ihmiset ovat oppineet ymmärtämään kausaliittein välttämättömyyden. Joku ”merkki” , ”enne” ei johdu mistään kausaaliketjusta, ei ole minkään vaikutuksen syy.

²Tieteellisten taikakuskoisuuksien laita on pahemmin. Voi viedä satoja vuosia, ennen kuin tutkimus on lopullisesti todistanut ne vääriksi, minkä lääketieteen historia on monin esimerkein osoittanut. Hypoteesista tulee helposti hyväksytty dogmi. Kaikilla tieteen aloilla on olemassa vaara, että jähmettyneet katsantotavat jäävät pitkäksi aikaa pysyviksi.

³Valitettavin tieteellinen asenne on kieltäytyminen alentumasta tutkimaan, mikä on ollut uskomaton este edistymiselle.

KORKEAMPI ELI PUHTAASTI MENTAALINEN

6.20 Perspektiivijattelu

¹Perspektiivitajunnan (47:5) yhteydessä lienee välttämätöntä viitata lyhyesti tajunnan syntyn ja mentaalisuuden luonteeseen. Selventäminen vaatisi laajan tutkielman.

²Vastakohtana emotionaalisuudelle ja sen tyypilliselle illusiivisuudelle (houkuttelevalla epäselvyydellä) mentaalisen olemus on itse selkeys kaikkien suhteiden käsittämisessä.

³Emotionaalisuudessa tuntuu olevan ”tahdon” vaatimus olla oikeassa, todellisuudesta riippumatta. Kaikki uskovat olevansa oikeassa tarvitsematta enemmälti välittää perusteista ja syistä. Ja jos yrittää vedota järkeen, niin tämä vaatimus kuitataan yhtä illusiivisilla sofismeilla.

⁴Atomi koostuu miljardeista ikeiatomeista, jotka involuutioprosessissa ovat hankkineet passiivisen tajunnan. Sitä voi verrata lähinnä koetun kiinnisieppaamiseen, valokuvan ja äänen tallentamiseen, vailla mahdollisuutta omaan aktiivisuuteen. Tajunnan suhteen jokainen atomi koostaa siten miljardeja ”heijastuksia” kaikesta ikeiatomin kokemasta siitä lähtien, kun sen tajunta herätettiin eloon. Mikään näistä heijastuksista ei ole toisensa kaltainen, koska yhdelläkään ei ole ollut sama sijainti suhteessa koettuun tapahtumaan. (Kaksi kameraakaan eivät anna samanaikaisesti samaa kuvaa.) Myönnettäköön, että tämä analogia on hyvin epätydyttävä, mutta ehkä se kuitenkin voi toimia alkusysäyksenä ”vaistomaiselle ymmärtämykselle” siitä, mistä todella on kysymys.

⁵Koetun todellisuuden täsmällinen mieleen palautuminen mentaaliatomissa on sen itse luonne. Perspektiivissä kaikki yksityiskohdat ovat selvitettyinä. Tämä on jotain täysin erilaista kuin epäselvä emotionaalinen visio ja sen ekspansiivinen, dynaaminen kiihkeys.

⁶Puhdas mentaali ajattelu alkaa oikeastaan vasta perspektiivitajunnalla. Kaksi alempaa mentaaliaktiivisuudenlajia ovat lähinnä emotionaalisten energioiden aktivoimaa emotionaalista ajattelua; emotionaalisten impulssien ohjaamia ”ideoita”, joista mielikuvituksen mahtavat luomukset ovat tyypillisin esimerkki.

⁷Perspektiivijattelu kohoaa periaatteellisen katsantotavan yläpuolelle. Diskursiivinen ja analyyttinen prosessi on ohi, on suoritettu. Yksityiskohdat jäävät taustalle. Vain olennainen huomioidaan. Ehkä se voitaisiin ilmaista paremmin ”tiivistelmäajatteluna” tai ”yleiskatsausajatteluna”. Yksityiskohdat löytyvät jonkin ilmiöryhmän olennaisten, yhteisten piirteiden yleiskatsauksesta. Kontradiktioorinen vastakkaisuuden laki, joka periaateajattelussa on ehdoton normi, on suorittanut tehtävänsä ja kontraariset vastakohdat sulautuvat synteeksiksi; eri näkökannat ovat yhdistyneet ja sisältö ”on kohotettu korkeammalle tasolle”. Nykyisessä yleisessä kouluopetuksessa yleiskatsaus hukkuu lukemattomiin tosiasioihin. Tosiasiat muodo-

stavat perustan ja voivat jäädä pois, kun ne ovat täyttäneet tehtävänsä tietoperustana. Kun ihmiset ovat hankkineet perspektiivijattelun, he saavat mahdollisuuden yleiseen orientoitumiseen tieteen eri tiedonaloilla.

⁸Perspektiivijattelulla hallitaan jokin tietty tiedonala, joten kaikesta tulee ylivoimaisen yksityiskohtiin pitäytymättömän yleiskatsauksen antama elävä kokonaisuus. Useimmilla lienee jonkinasteista perspektiivijattelua jollakin tietyllä kokemusalalla. Siihen kuuluu nopea olennaisen käsittäminen uusilla aloilla ja yleiskatsaukselle epäolennaisien yksityiskohtien poiskitkeminen. Tähänkuuluvaa kausaali-idea ikään kuin hajoaa kokonaisuuden visiona.

⁹Perspektiivijattelulle on ominaista sekä suhteellistamisen kyky että suhteellisuudentaju niiden hienoimmissa vivahteissa. Koulujen logiikan opetus ei vielä näytä tuoneen mukanaan, että ihmiset olisivat oppineet luopumaan absoluutimista periaatteista. (Periaatteet ovat abstraktioita, mutta eivät sen tähden ole kaikkiin suhteisiin sovellettavissa.) Yleensä oikea tulos vaatii toisiaan muuntelevia ja rajoittavia periaatteita. Ei ole joka miehen asia osata yleistää ja vielä vähemmän absolutoida. Mutta kaikki tekevät sen päivittäin kaikenlaisissa tilanteissa.

¹⁰Esimerkkeinä perspektiivijattelusta voidaan mainita Laurencyn kirjat. Kaikki niissä olevat kysymykset on kohotettu ”korkeammalle tasolle” yksinkertaistetussa yleiskatsauksessa. Esoteerinen tietojärjestelmä merkitsee perspektiivijattelua. Sille, joka sen hallitsee, se antaa perspektiiviä olemassaoloon.

¹¹Konkreettisia esimerkkejä perspektiivijattelusta ovat filosofian, antroposofian ja joogan yleiskatsaukset teoksessa *Tieto todellisuudesta* (TT). Ne ovat syntyneet osoittamaan kuinka fiktiivistä inhimillinen ajattelu on ja kuinka mahdotonta inhimillisen järjen on ratkaista todellisuuden ongelmia. Siinä suhteessa saamme tyytyä niihin tosiasioihin, joita saamme planeettahierarkialta aika toisensa jälkeen.

¹²Yhtä väärin on jokainen yritys spekuloida esoteerisilla tosiasioilla, niin kuin tapahtuu okkulttisissa lahoissa. Tuloksena on vain uusia fiktioita. Me saamme rajoittua yrityksiin sijoittaa saadut tosiasiat oikeisiin yhteyksiinsä, mikä on mahdollista vasta, kun saatavilla on tarpeeksi monta yhteenkuuluvaa tosiasiaa. Ja siinä yhteydessä on tärkeää, ettei hyväksy mitään sellaista rakennelmaa, ennen kuin se on kokeellisesti todistettu. Looginen työstäminen ei riitä.

¹³Perspektiivitajunnan laita on niin kuin kaikkien korkeampien tajunnanlajien. Sitä ei voi täysin ymmärtää ilman elämystä. Sen hankkinut tietää, mitä sillä tarkoitetaan. Muut väärin-käsittävät sen kuvailun.

¹⁴Perspektiivi laajenee entisestään systeemiajattelun myötä, jossa systeemit ovat sisältö ja vastaavat sitä, mitä käsitteet ovat tavalliselle loogiselle ajattelulle. Systeemiajattelu on siirtymä intuition, jossa kaikki systeemit häviävät. Yleensä systeemiajattelua saadaan kausaali-ideoiden konkretisoinnin yhteydessä, koska ne sisältävät kaiken jollekin tietylle alalle kuuluvan käsitettävän todellisuustiedon.

¹⁵Inhimillisen ajattelun fiktiivisyys johtuu siitä, ettei tosiasioita eikä selviöitä ole liitetty oikeisiin jatkuviin yhteyksiinsä oikeassa järjestelmässä. Järjestelmät, jotka poikkeuksellisesti ovat muodostaneet perustan, ovat olleet tietämättömyyden dogmijärjestelmiä vailla todellisuuspohjaa, järjestelmiä, jotka vaikuttavat koskemattomilta juuri sen vuoksi, että ne ovat järjestelmiä.

¹⁶On olemassa olennainen ero mielikuvituspekulaation loihtiman vision ja mentaalisten perspektiivien välillä, koska jälkimmäiset käsittelevät olennaisia asioita ja edellyttävät siihen kuuluvan todellisuuden perusteellista ja kaiken käsittävää tuntemusta.

¹⁷Niin kuin siirtyminen emotionaalisesta mentaalisesta vaikuttaa mahdottomalta, vaikuttaa myös siirtyminen alemmasta mentaalisesta (47:6) korkeampaan mentaalisesta (47:5) mahdottomalta. Jokaisella, joka elää alemmassa mentaalisuudessa, käsitteiden piirissä, on taipumus hukkaa jonkinlaiseen kaiken järjen ylittävään ja kaikkea logiikkaa uhmaavaan subjektivismiin. Näin oli asianlaita Kantin, Fichten, Hegelin, zen-buddhismin ja semantiikan kanssa. Ainoa pelastus on hankkia perspektiivitajunta ja sen ylivoimainen yleiskatsaus, jota muinaiset opettajat

kutsuivat intuitioksi. Pelastuminen tästä tajunnanlajista on vuorostaan vielä korkeammanlaatuisen objektiivisuuden, nimittäin kausaalitajunnan hankinta. Ei ole koskaan helppoa ottaa askelta hankitusta tajunnanlajista uuteen. Jälkeenpäin se tuntuu itsestään selvältä, mistä jokaisella on kokemusta.

¹⁸Mahdollisesti on niin, että tajunnankehitys on sarja siirtymisiä subjektiivisesta tajunnasta objektiiviseen tajuntaan ja sen jälkeen uuteen subjektivismiin jne. Tämä mielijohde on varmasti ”luvatonta spekulatiota” (luvatonta, koska harhateille joutumisen vaara on suuri), mutta vaikuttaa otaksuttavalta. Joka tapauksessa se vaikuttaa pätevän alempien maailmojen tajuntaan ja voisi olla psykologinen selitys monille filosofisille ja teologisille ”luonnottomuuksille”.

¹⁹Perspektiivitajunnan lahjoittamalla mentaalisella ylivoimaisuudella on omat suuret vaaransa kaikille, jotka eivät ole oivaltaneet mentaalitajunnan rajoituksia. Esoteerikolle on alusta alkaen tehty selväksi, että mentaalitajunta voi työstää vain esitettyjä tosiasioita ja koetun kausaali-intuition jälkeen konkretisoida tämän vision mentaalijärjestelmäksi. Sellaisen konkretisoinnin eli alasmitoituksen yhteydessä esoteerikon on varmistauduttava siitä, että kaikki hänen ajatusrakenteeseensa sovittama rakennusaineisto (ideat ja tosiasiat), on myös yhdenmukaista todellisuuden kanssa. Ja juuri tässä suhteessa mentalisti helposti tekee virheitä, kuinka helposti, ilmenee siitä, että jokainen sellaiseen hankkeeseen ryhtynyt, on syyllistynyt tähän virheeseen. Se, mikä sisältyi visioon ja vaikutti itsestään selvältä, sekoitettiin seuraavaksi tuotettuun eikä aina pitävään mentaaliaineistoon.

²⁰Virheisiin, joita mentalisti tekee saatuaan kausaalisen innoituksen ja konkretisoidessaan sen jälkeen yleistä yksityiseksi, kuuluu kielellisen muotoilun puutteellinen täsmällisyys, minkä seurauksena ovat väärinkäsitykset. Voi myös liian helposti käydä niin, että hän antaa tietyille sanoille muun kuin sovinnaisen merkityksen, mikä myös myötävaikuttaa väärinkäsityksiin.

6.21 *Systeemiajattelu (47:4)*

¹Alemmalla mentaaliasteella ihminen ajattelee järjestelmissä, vaikkei hän tiedosta tavallisesti alitajuista piilevää järjestelmäänsä, kootun todellisuuskokemuksen synteisiä. Korkeimmalla mentaaliasteella (47:4) hän ajattelee järjestelmillä eli systeemeillä. Tämä systeemiajattelu on järjestelmän liittämistä järjestelmään samoin kuin käsiteajattelu on käsitteiden liittämistä käsitteisiin. Järjestelmä eli systeemi muodostaa tiivistelmän, yleiskatsauksen, kaikesta jollakin tietyllä ainealalla tutkitusta. Systeemiajattelu merkitsee siten mentaalista ylivoimaisuutta.

²Systeemiajattelu merkitsee useimmiten kausaali-ideoiden, alimman lajin kausaali-intuition (47:3) sisällön konkretisointia ja muodostaa siirtymävaiheen mentaalijattelusta kausaalijatteluun. Tätä yksilö ei saa lahjaksi, vaan se on kausaaliverhon koko olemassaolon ajan kestävä tutkimuksen ja työstämisen tulos. Kysyttäessä se on käytettävissä ja se mahdollistaa niiden ideoiden käsittämisen, joita kausaaliminät ovat ajatelleet ihmiskunnan koko olemassaolon ajan. Kausaali-intuitio tietää, koska kaikki nykyhetken ja menneisyyden tapahtumainkulun suhteet syineen ja vaikutuksineen levittäytyvät yksilön silmien eteen. Kuten aina, on kysymys eri asteista, harjoittamalla hankitusta yhä suuremmasta kyvystä silmällä yhä laajempia alueita. Asteesta huolimatta kyky on siellä sittenkin.

³Systeemiajattelua voitaisiin kutsua myös symboliajatteluksi. Symboli on kokonaisen katsomuksen tiivistelmä. Symboliajattelu on todellisuuskäsityksemme mentaalinen perusrakenne. Symboliajattelu muodostaa mentaalisen perusrakenteen todellisuuskäsityksellemme. Siinä suhteessa matemaattiset symbolit ovat esikuvallisia.

6.22 *Mentaalisuuden aktivointi*

¹Planeettahierarkia sanoo selvästi, että vain ne kehittyvät tehokkaasti, jotka ovat keskittäneet tarkkaavaisuutensa mentaalisuuteen. He oppivat olemaan mentaalisesti aktiivisia, oppivat lopettamaan tapa-ajattelun ja tunneajattelun, oppivat ajattelemaan selkeästi ja täsmällisesti ja pyrkivät laajentamaan perspektiiviä kaikkeen. Ei ole kysymys tosiasioiden keräämisestä, vaan

tosiasioiden asettamisesta oikeisiin yhteyksiin, kaikesta siitä, mikä periaateajattelun (pääasian ja sivuasian, olennaisen ja epäolennaisen erottamisen) ja perspektiiviajattelun välityksellä johtaa systeemiajatteluun, joka on intuition rajalla. Vain mentaalinen parhaimmisto (siihen eivät kuulu kaikki, jotka luulevat siihen kuuluvansa) alkaa hankkia perspektiiviajattelua, mutta heillä on vielä pitkä matka systeemiajatteluun (perusteoksen välittömään käsittämiseen).

²Monet harkintakyvyn omaavat eivät käytä sitä muutoin kuin emotionaalisen virikkeen vaikutuksen alaisina. Oma-aloitteinen mentaalinen aktiivisuus on edelleen epätavallinen ilmiö. Eli niin kuin filosofi Spencer ilmaisee sen: ”Useimmat näyttävät päättäneen kulkea läpi elämän harkitsemalla mahdollisimman vähän”. Heidän on saatava vaikutteita toisilta saadakseen ajatuskoneiston käyntiin, ja silloinkin siitä tulee enimmäkseen jäljittelyä. Lehdistön valta johtuu suurelta osalta tästä.

³Mentaalimolekyylit, mentaalitajunnan kantajat, tuottavat aivoihin ”pieniä harmaita soluja” ja myös muualle organismiin (esim. sokeana syntyneiden sormenpäihin). Harmaiden solujen puute tekee ajattelun ihmisille vaikeaksi. Ajatella voi vain omia ajatuksiaan ajatteleva. Sen, joka tahtoo kehittää ”aivokuorta”, on siten kehitettävä harkintakykyä. Hyvä sääntö on ajatella yksi oma ajatus jokaista toisilta saatua ajatusta kohden.

⁴Siinä määrin kuin ajattelemme esoteerisesti, tuotamme värähtelyjä mentaalimaailmassa ja muodostamme mentaalisia elementaaleja. Tämä helpottaa etsijöitä käsittämään esoteeriset ideat ja olemaan tietämättään niiden vaikutuksen alaisia. Tietenkin pitäisi kaikkien esoteriikan oikeellisuuden oivaltaneiden olla varautuneita mahdollisuuteen ainakin kiinnittää huomionsa sellaisiin muinaisiin esoteerisiin ideoihin, kuten reinkarnaatioon ja kylvön ja korjuun lakiin saadakseen ihmiset harkitsemaan niitä. Koskaan ei tiedä, milloin jostain sellaisesta sanasta voi tulla ”sytyttävä kipinä”. Ne, jotka eivät tahdo tehdä mitään ihmisten herättämiseksi, menettävät tilaisuuksia hyvään kylvöön ja korjuuseen tulevaisuudessa.

⁵Esoteriikka opettaa, että vain mietiskelemällä hetken päivittäin ominaisuuksia, jotka tahdomme hankkia, kykenemme hankkimaan ne. Valvetajunta on katoava asia. Mietiskelemällä syövytämme tiedon alitajuntaan, joka ruokkii valvetajuntaa virikkeillään. Mietiskelyn voi lopettaa vasta, kun oikeasta toiminnasta on tullut välitöntä.

⁶Keskittymisen ja meditoimisen yhteydessä energiat virtaavat emotionaalisista ja mentaalisista maailmoista, energiat, joista ihmiset ovat aavistamattomia ja joiden edessä he ovat avuttomia. Meditaatio ei saa jatkua kauemmin kuin viisitoista minuuttia. Muutoin seuraukset ovat kohtalokkaita aivoille, hermostolle ja organismille yleensä.

⁷Meditaatioprosessissa kontemplaatio merkitsee samaa kuin hellittämätön tarkkaavaisuus; meditaation tehtävänä on tuoda mentaali-ideat aivosoluihin; kontemplaation tuoda kausaali-ideat mentaaliverhon välityksellä aivoihin.

⁸Ei ole olemassa mitään tajuntaa ilman ainetta. Kollektiivitajunta on atomitajuntaa tämän kollektiivin muodostavissa ainelajeissa. Atomitajunta ei unohda mitään. Kaikki sen huomioimat elämänilmiöt ovat säilyneet piilevinä sen alitajunnassa. Tieto on näiden piilevien kokemusten aktuaalistumista. Tieto on aineessa! Meditaatiomenetelmien kautta esoteerikko saa oppia etsimänsä tiedon omaksumisen. Raaja-joogien käyttämä menetelmä on alkukantainen. Uusi menetelmä, jota planeettahierarkia valmistelee, agni jooga (aito, ei Helena Roerichin virhetulkinta), on yksinomaan planeettahierarkian oppilaille, sen välineille, jotka palvelevat ihmiskuntaa, kehitystä ja ykseyttä.

6.23 Teoria ja käytäntö

¹Poliittisten ihannejärjestelmien (sosialismin, kommunismin, anarkismin jne.) suuri psykologinen erehdys on siinä, että niitä voivat soveltaa oikein vain idealiteettiasteella olevat yksilöt ja että niistä tulee karikatyyrejä alemmilla kehitysasteilla. Ne ovat niin ihmeellisen itsestään selviä ja kiehtovia yksinkertaisemman älyn omaaville. Mutta näillä ei ole mitään aavistusta siitä suunnattomasta erosta, mikä vallitsee epäitsekkäiden yksilöiden teoreettisten

mahdollisuuksien ja niiden parantumattomien itsekkäiden ihmisten käytännöllisen soveltamisen välillä, egoistien, joita noin 90 prosenttia nykyisestä ihmiskunnastamme on, ja joista useimmat ovat niin auttamattoman itse-petettyjä kuvitellussa erinomaisuudessaan.

²Asianlaita on muuten samoin muiden teorioiden suhteen. Kuinka monet kristityt (myös papiston keskuudessa) soveltavat kristillistä oppia? Kirkon historia on kaunopuheinen tämän asian suhteen. Esiteerikot tutkikoot itseään. Esoteerinen ajatusjärjestelmä on helppo tajuta, mutta sen elämänkatsomusta on vaikea soveltaa. Ja kuitenkin sen pitäisi olla verrattomasti helpompaa sillä tasolla.

³Oikean opin omaaminen on yksi asia, sen soveltamisen kyky kokonaan toinen. Tätä totuutta psykologit ja pedagogit eivät ole vielä oivaltaneet.

⁴Korkeamman tajunnanlajin ymmärtäminen edellyttää sen hankintaa. Okkultistit, jotka uskovat ymmärtävänsä kaiken, mitä heillä ei ole mahdollisuutta käsittää, uskovat kokevansa emotionaalimaailman korkeammissa piireissä kaikki korkeammat tajunnanlajit, myös kosmisen tajunnan, vaikka he eivät voi hankkia edes objektiivista mentaalista tajuntaa. Mutta niinpä nämä piirit ovatkin emotionaalisten illuusioiden maailma, jossa kuvittelu on kaikkietävä ja kaikkivoipa. Tiedon antamisella ihmisille on vaaransa. Ne, joilla ei ole kykyä ymmärtää sitä, idiotisoivat sen aina, mistä kaikki okkulttiset lahkot ovat todisteena.

⁵Hyvin tavallinen ilmiö on, että teoreettisesti esoteerisen järjestelmän omaksunut uskoo heti kykenevänsä esiintymään opettajana. Useimmat eivät koskaan onnistu siinä taidossa. Joka tapauksessa järjestelmä vaatii usean vuoden työstämisen ja monivuotisen kokemuksen sen soveltamisesta, ennen kuin oppilas kelpaa opettajaksi. Apostoli Pauluksella oli hyvät syyt varoitukseensa: ”Älkää monet ryhtykö opettajiksi!”

⁶Esoteerinen mentaalijärjestelmä antaa meille vision olemassaolosta ja vapauttaa meidät lopullisesti kaikista inhimillisistä olemassaoloa koskevista harhakuvitelmista. Siten meidän ei enää koskaan tarvitse joutua teologian, filosofian ja tieteen elämänkäsityksen uhreiksi. Tämä on se korvaamaton perusta, johon voi nojautua. Mutta voidaan sanoa, että vasta nyt alkavat todelliset vaikeudet. Yksi asia on, että on saanut tiedon tärkeimmistä elämänlajeista. Kokonaan toinen asia on kyetä soveltamaan niitä järkevästi päivittäisessä elämässämme ja ihmisten keskuudessa.

⁷Olemme saaneet tiedon olemassaolon tarkoituksesta ja päämäärästä ja siitä, että meidän on hankittava yhä korkeampia tajunnanlajeja yhä korkeammissa maailmoissa. Mutta siten emme ole saaneet tietoa omasta kehitystasostamme, juuri kuluva inkarnaatiomme merkityksestä, emmekä monista muista elämänongelmista. Elämä on katkeamaton sarja ongelmia ja kehitymme nopeimmin ratkaisemalla nämä parhaimmalla tavalla saamamme tiedon avulla. Emme kehity sallimalla toisten ratkaista ongelmamme. Niin kauan kuin olemme niin avuttomia, saamme pitäytyä päivän auktoriteetteihin. Mutta meillä ei ole mitään oikeutta moittia heitä harhaanjohtamisesta. Olemme vastuussa valitsemistamme auktoriteeteista, meidän on otettava seuraamukset.

⁸Mitä enemmän yksilö kehittyy, sitä lukuisampia ja vaikeampia ovat hänen ongelmansa. Kun hän on saanut tietoa eri verhoistaan ja niiden tajunnanlajeista, näiden verhojen tajunnanlajien välisestä vastakkaisuudesta, syntyy uusia ongelmia; ristiriita fyysisen ulkomaailman objektiivisten ongelmien ja emotionaalisen ja mentaalisen tajunnan subjektiivisten ongelmien välillä aiheuttaa uusia ongelmia. Sitä mukaa kun tarkkaavaisuus suuntautuu olemassaolon tajunnanaspektiin aineaspektin sijaan, syntyy ongelma siitä, kuinka ristiriita eri verhotajuntojen välillä tulisi ratkaista ja herää oivallus, että ratkaisu löytyy vielä korkeammasta tajunnanlajista, kausaalitajunnasta. Kun ihminen on hankkinut tämän hänelle korkeimman tajunnanlajin, kykenee hän myös ratkaisemaan omat inhimilliset ongelmansa.

6.24 Tajunnanhallinta

¹On monia tapoja helpottaa tajunnanhallintaa, estää ajatuksia harhailemasta, korvata ei-toivotut ajatusassosiaatiot. Voi pitää käsillä jotain rakenteilla olevaa tai ratkaisematonta ongelmaa tai jonkinlaista tehtävää tai suunnata huomionsa Augoeideeseen tai, jos on liian väsynyt kiinnittääkseen tarkkaavaisuutensa, käyttää mantraa.

²”Meditaatio” on ”asian tarkoin harkitsemista”, sen menetelmällistä ja järjestelmällistä analysointia, kunnes kaikki sen osat on selvitetty, niin että tietää, mistä on kysymys, minkä muuten harvoin tietää. Mikä siitä on tuloksena, on ”toinen juttu” ja riippuu yksilöllisestä ymmärtämyksestä ja arvostelukyvystä.

³Esoteerikkoa kehoitetaan olemaan katsomatta taakseen. Tämä on hyvä ajatuksenhallinnan harjoitus. Jokainen katsaus taaksepäin tuo mukanaan voitettuihin pidettävillä asteilla kuuluvia miellejohdotuksia. Sellaiset vahvistavat menneisyyden voimaa ja voivat vetää alemmalle tajunnantason. Vaikka sillä ei tarvitse olla alavetävää vaikutusta kokeneeseen yksilöön, se aiheuttaa kuitenkin verhossa värähtelyjä, joita on ehkäistävä uusilla, tarpeettomilla ”oikaisuilla”. Tämä on joka tapauksessa tarpeetonta energiankulutusta.

⁴Hyvä harjoitus on vapauttaa minä sen riippuvuudesta inkarnaatioverhoihin tulemalla ”tarkasxadckailijaksi”, tarkkailla mentaaliverhon ajatuksia, emotionaaliverhon tunteita sekä kaikenlaisia fyysisiä reaktioita. Tämä on tehokas tapa tekeytyä persoonattomaksi ja saavuttaa ajatuksenhallinta. Se terästä myös toisten käyttäytymisen ja reaktiotapojen huomiointia ihmistutkimuksen tarkoituksella.

6.25 Korkeampaa emotionaalisuutta ei saa laiminlyödä

¹Mentaaliminä on tärkeää aktivoida uudelleen korkeammat emotionaaliset ominaisuudet, sillä muuten yksilöstä tulee inaktiivinen. Esoteerikko kultivoi niin korkeampaa emotionaalisuutta kuin korkeampaa mentaalisuutta. Järki osoittaa tien ykseyteen, ja vetovoima varustaa energioilla.

²Se mentaaliminä (47:5), jonka emotionaalisuus on viivästymänä edellisistä inkarnaatioista, menettää helposti ymmärtämyksen emotionaalisuuden merkityksestä tajunnan jatkokehitykselle. Vain triadin emotionaalitomin välityksellä minä voi saavuttaa essentiaalitajunnan. Mentaalasteella emotionaalisuus on edelleen olennainen liikkeelle paneva voima niin toiminnalle, kuin mentaalille tuotteliaisuudelle taiteelliskirjallisuudessa, kunnes kausaalienergiat ovat korvanneet emotionaalisuuden. Mentaalitahto on hyvin myöhäinen ilmiö mentaaliminässä ja osoittautuu ihmiskunnan nykyisellä yleisellä kehitystasolla vasta, kun yksilö lähestyy kausaaliastetta, niin ollen korkeimmalla mentaalitasolla (47:4).

³Kuten aina esoteeristen ilmiöiden kyseessä ollen, on arveluttavaa puhua mentaaliminuuksista, näistä harvinaisista yksilöistä, sillä silloin uskovat kaikki olevansa mentaaliminuuksia. Esoteerinen arvostelukyky on lähes olematon, sillä siihen vaaditaan esoteriikan hallinta ja sen eläväksi tekeminen; on eletävä siinä todellisuudessa.

6.26 Terminologia

¹Esoteerisessa kirjallisuudessa kutsutaan emotionaalisuuden ja mentaalisuuden yhteenpoutumista (mentaalisuutta emotionaalisuudessa) usein ”kaama–manaaksi” tai ”psykkiseksi luonnoksi”.

²Esoteerisessa kirjallisuudessa käytetään sanaa ”abstrakti” niin korkeammasta mentaalisuudesta (47:4,5) kuin kausaalisesta tajunnasta. Tämä ilmaisu pitäisi hylätä, koska jo periaateajattelu (47:6) on abstraktia. Yksinkertaisinta on ilmaista eri mentaaliset ja kausaaliset tajunnanajat niiden matemaattisilla merkinnöillä, eikä missään tapauksessa koskaan käyttää sanaa ”abstrakti” kausaalisesta tajunnasta.

JÄRJESTELMÄT

6.27 Yleistä järjestelmistä

¹Järjestelmä on ajattelun tapa orientoitua olemassaolossa. Järjestelmä antaa perspektiivin, yleiskatsauksen ja selvyuden. Järjestelmä on mentaalitajunnan tapa omaksua tieto.

²Meillä kaikilla on järjestelmiä, joista lähteä, tiesimmepä sen tai emme. Useimmat eivät tiedosta kerran hankkimaansa järjestelmää, heidän todellisuuskäsityksensä mahdollistavaa perustaa. Jokainen huolellisesti valmisteltu idiologia on itse asiassa järjestelmä.

³Useimpien järjestelmät ovat elämäntietämättömyyden tuotteita ja osoittautuvat ennemmin tai myöhemmin myös loogisesti pitämättömiksi. Ne ovat fiktiojärjestelmiä, koska ihmiset ovat imeneet toistensa virheellisiä käsityksiä useimmista olemassaoloa koskevista asioista, hyväksyneet päähänpistoja selviöinä ja väitettyjä tosiasioita todellisina tosiasioina. Selviöt ja tosiasiat ovat oikean järjestelmän looginen todellisuusperusta.

⁴Täsmällisesti muotoiltu, yhtenäinen mentaalinen tietojärjestelmä vastaa tiedemiesten ja filosofien tarvetta ja on toivottava myös sen tähden, että se ehkäisee monien okkultistien spekulatiovimmaa. Nämä eivät ole vielä oppineet, että tietoa ei voi saavuttaa spekuloidulla. Se, jolla ei ole käytettävänään kausaalista ja essentiaalista intuitiota, saa tyytyä tosiasioihin, jotka saamme viidennestä luomakunnasta.

⁵Mentaaliseen järjestelmään lukkiutumisesta tulee este yksilön tajunnankehitykselle. Järjestelmät ovat vain orientoitumisen apuvälineitä. Ne ovat toivottavia tai tilapäisesti välttämättömiä, tarkoitettu antamaan visio olemassolosta. Todellisuuskäsitys on erilainen eri maailmoissa, jotka jatkuvasti muuttuvat manifestaatioprosessien ansiosta aionien kuluessa. Useimmat järjestelmät ovat tutkimuksen tulosta ja hyvin lyhytaikaisia. Jos niistä tulee dogmeja, ne ehkäisevät todellisuuden tutkimusta, niin kuin tähän mennessä on tapahtunut ennalta arvaamattomassa laajuudessa niin teologian kuin filosofian ja tieteen alalla.

⁶”Mentaaliajattelu” edellyttää järjestelmää, jotta siitä ei tulisi umpimähkäistä ajattelua, jonka tuskin voisi katsoa olevan järkevää. Kaikki nimityksen ajattelu ansaitseva on itse asiassa ajattelua järjestelmissä, kunnes se muuttuu ajatteluksi järjestelmillä. Sillä käsittäminen kulkee yleisestä yksityiseen, enemmän yleisestä vähemmän yleiseen jne., ja viime kädessä järjestelmästä. Yleinen saa pätevyytensä sisältymällä oikeaan yhteyteensä järjestelmässä.

⁷Järjestelmä on mentaalitajunnan looginen (asiallinen) kriteeri ja lopullinen takuu sille, että selviöt ja tosiasiat on asetettu oikeisiin yhteyksiinsä. Tätä korkeammalle ensiminä ei koskaan ylety. Ilman järjestelmää hänen väitteensä häilyvät ilmassa. Esoteerisen mentaalijärjestelmän ansiosta tulee mahdolliseksi ”ajatella uudelleen” ja asettaa tosiasiat oikeisiin yhteyksiinsä. Ilman oikeaa järjestelmää tämä on mahdotonta. Sellaista järjestelmää ei ole ollut, ja siitä johtuu ihmiskunnan harhautuneisuus todellisuudessa ja elämässä.

⁸Tosiasia, etteivät ihmiset tiedä siitä järjestelmästä, jolle heidän johtopäätöksensä perustuvat, osoittaa selvästi loogis-psykologisen koulutuksen puutteen. Filosofian opetus on rappeutunut opettamaan tietoa filosofisten fiktioiden historiasta, mikä voi vain vahvistaa taipumusta jatkospekulaatioon.

⁹Ihmisiä opetetaan ajattelemaan antamalla heidän ratkaistavakseen ongelmia, ei syöttämällä heille kaikenlaisia fiktioita. Hyvä esiharjoitus on opettaa heidät oivaltamaan ihmisten tavalisten ajattelutapojen epäloogisuus, antaa heille esimerkkejä sellaisista.

¹⁰Epälooginen ajattelu syntyy juuri siitä, että käsitteet, periaatteet on irrotettu yhteyksistään, joihin ne ovat kuuluneet. Loogisen koulutuksen tarkoitus oli ehkäistä sellainen yhteyksistä irrottaminen, mikä kuului sofistien erityiseen taitoon, jolla he kykenivät harhauttamaan kuulijansa.

¹¹Ihmiset, joilta puuttuu esoteerinen tieto, eivät voi ymmärtää, että heidän suurempi tai pienempi kykynsä käsittää riippuu heidän tiedostamattoman mentaalijärjestelmänsä laadusta. Jos he voisivat objektiivisesti tutkia mentaalitajunnan ilmaisujen mentaalimaailmassa tuottamia ainemuotoja, he voisivat oppia erottamaan toisistaan fiktiivisyyden ja todellisuuden, mihin

filosoifeilla ja psykologeilla (ja joogeilla) ei ole mahdollisuutta. Nykyinen logiikka ja psykologia (ellemme sanoisi psykoanalyysi ja psykiatria) johtavat heidät vielä kauemmas harhateille.

¹²Filosofian tarkoitus on rakentaa järjestelmiä orientoimaan tutkimuksen tuloksista ja toimittaa ehkäisevää arvostelua estämään järjestelmää tulemasta muuksi kuin tilapäiseksi. Tämä lakkaamaton järjestelmien rakentaminen yhä kestävämmälle perustalle saa tietomme jatkuvasti laajenemaan.

¹³Järjestelmät ovat tilapäisiä orientoitumistapojamme muutoin kaoottisessa maailmassa. Meidän aikanamme kaikki vanhat järjestelmät on hajotettu. Järjestelmä, jonka Pytagoras muotoili tarjoamaan tarpeellisen työhypoteesin ihmiskunnan jouduttua skeptismin valtaan ja kaaokseen, on saanut tulla eksoteeriseksi oikeaan aikaan.

¹⁴Oivallus, että todellinen käsittäminen kulkee yleisesti yksityiseen näyttää kadonneen myös filosofeilta tällä mentaalisella rappeutumiskaudella, samoin kuin ymmärtämys järjestelmien välttämättömyyttä kohtaan. Laurencyn tehtävä on ollut tarjota mentaalijärjestelmä Pytagoraan esimerkkiä noudattaen, järjestelmä, joka on tähän asti puuttunut esoteerisesta kirjallisuudesta. Yksityiskohdista kiinnostuneille on olemassa muita kirjailijoita. Ne, joilla on jo järjestelmä ja jotka ovat tyytyväisiä omaansa sekä ne, joilla ei ole järjestelmän tarvetta, eivät tarvitse Laurencyä.

¹⁵Useimmille teosofeille Blavatskyn *Salainen oppi* vastaa jokseenkin kristittyjen raamattua. Heidän pitäisi harkita Buddhan sanoja, ettei ole olemassa mitään ”pyhiä” (virheettömiä) kirjoituksia. Virheitä etsivät ovat epäkypsiä esoteriikalle. ”Virheet” eivät ole olennainen asia, vaan itse järjestelmä. Kaksi toisilleen näennäisesti vastakkaista lausuntoa, voivat molemmat olla oikeita. Riippuu siitä, mitä kirjailija tarkoitti muotoilullaan kussakin erityistapauksessa. Jos on oppinut hallitsemaan järjestelmän, voi itse oikaista näennäiset ristiriitaisuudet. Yksityiskohtiin hukkuvilla ei ole järjestelmäntajua. Sellaisilta puuttuu ilmeisesti pieninkin taipumus perspektiivijätteluun. Mutta tämä ajattelu on juuri esoteerikon tunnusmerkki.

¹⁶Sanontatapa ”totuuden siemen”, jolla kansanviettelijät ja kansantuhoajat puolustavat elämänvalheitaan, tullaan varsin pian korvaamaan puheella tosiasioista. On monenlaisia tosiasioita, jotka kaikki ovat valhetta, paitsi todellisuutta koskevat tosiasiat. Ja myös sellaisista tulee valhetta, kun ne asetetaan väärin yhteyksiin. Nykyinen ajattelemattomuuden filosofia hylkää logiikan. Mutta logiikka on mentaalitajunnan toimintatapa. Ajatusjärjestelmän täytyy olla oikean toiminnon perusta sen ollessa looginen lopullinen takuu sille, että tosiasiat asetetaan oikeisiin yhteyksiinsä. Kaiken logiikan vaarana on, että se niin helposti johtaa pois objektiivisesta todellisuudesta, jossa kaikki johtopäätökset on tutkittava jälkikäteen. Fyysinen objektiivinen todellisuus päättyy kuitenkin pian. Todellisuustietojen toteaminen emotionaalisisissa ja mentaalisisissa maailmoissa edellyttää kausaalitajuntaa. Mystikot, okkultistit ja selvänäkijät eivät ole ymmärtäneet tätä. Ja täysi objektiivinen kausaalitajunta on vain toisminuuksilla.

6.28 Hylozoiikan mentaalijärjestelmä

¹Hylozoiikka on mentaalijärjestelmä, jonka on voinut muotoilla vain planeettahierarkian jäsen, toisminä. Se eroaa kaikista muista järjestelmistä siinä, että se on pitävä tietojärjestelmä lähimmälle vuosituhannelle; järjestelmä, johon tutkimus voi liittyä ja joka sen täytyy pyrkiä saavuttamaan; järjestelmä, joka voi sisällyttää kaiken teologian, filosofian ja tieteen sisältämän todellisuus- ja elämäntiedon ja mahdollistaa niiden yhdentämisen. Se muodostaa inhimillisen ajattelun erehtymättömän perustan. Sellaista järjestelmää ensiminä ei kykene rakentamaan.

²Hylozoiikka on järjestelmä, josta kaikki ajattelu voi lähteä. Se on kestävä rakenteellinen perusta niiden järjestelmien muotoilemisessa, jotka alasmitoitettuina voivat tyydyttää eri tarpeita vastaten käsittämisen ja ymmärtämisen eri mahdollisuuksia. Hylozoiikka on järjestelmä, josta niin teologian kuin filosofian ja tieteen täytyy lähteä, jos ne eivät tahdo rakentaa löysälle pohjalle, minkä ne tähän mennessä ovat tehneet. Hylozoiikka osoittaa eri ajattelutapojen välttämättömän uudistamisen. Hylozoiikka on mentaaliselle parhaimmistolle ja siten sopima-

ton niille, joiden käsityskyky ei riitä ja jotka ”tarvitsevat jotain tunteelle”. Nämä tarvitsevat alasmittoitettuja järjestelmiä. Mutta hylozoiikka on niiden kaikkien perusta.

³Pythagoraan mentaalijärjestelmä, hylozoiikka, osoittaa ensiminen mahdollisuuden oikeaan maailman- ja elämänsomukseen. Kausaaliminillä, joka elää kausaalimaailmassa, ei ole järjestelmän tarvetta, koska hänen intuitionsa korvaa kaikki käsitteet.

⁴Pythagoralainen hylozoiikka on mentaaliminuiksille tarkoitettu mentaalijärjestelmä. Muut tyytyvät enemmän tai vähemmän alkukantaisempaan idiologiaan. On yhtä turhaa tehdä propagandaa mentaalijärjestelmän puolesta kuin yrittää kohottaa ihmiset mentaaliasteelle. On yhtä turhaa luennoida mentaalijärjestelmästä. Yksilö hyödyntää järjestelmän tutkimuksella, joka kestää niin kauan, kunnes järjestelmästä on tullut niin elävä, että hän voi itse asettaa uudet tosiasiat oikeisiin yhteyksiinsä, voi itse järkevästi selittää ennen selittämättömiä ilmiöitä. Tämä on yksi asia, jota useimmat okkultistit eivät osaa, vaikka he tietenkin uskovat osavansa. Siten he osoittavat, että he käyttävät alimpia mentaalisia kykyjä perspektiivijättelun sijaan. Heidän kvasijärjestelmänsä ovat järjestelmien karikatyyreja. Valittuja eivät ole kaikki, jotka uskovat, että heidät on kutsuttu olemaan profeettoja. Heidän uskaliaisuutensa todistaa siitä suunnattomasta itsen yliarvioimisesta, joka on suora vastakohta esoteerikon nöyryydelle, nöyryydelle, joka kasvaa jokaisen korkeamman valtakunnan myötä hänen oivaltaessaan, kuinka paljon saavutettavaa on vielä jäljellä.

⁵Ei riitä, että käsittää oikein hylozooisen järjestelmän. Se täytyy todistaa jälkeinpäin kokemuksella ja sen täytyy saada osoittaa ylivoimaisuutensa yksilölle antamallaan mahdollisuudella ymmärtää ja selittää yhä enemmän terveen järjen mukaisesti.

⁶Sivilisaatioyksilö, joka on hankkinut periaateajattelun kyvyn (47:6) ja kykenee järjestämään periaatteet järjestelmäksi, voi kaiketi käsitteellisesti työstää hylozoiikan järjestelmän. Mutta on tuskin luultavaa, että siitä tulee hänelle muuta kuin uskonjärjestelmä. Todennäköisesti hän ei ymmärrä sen yhdenmukaisuutta todellisuuden kanssa. Mutta jos hän soveltaa sitä käytäntöön, ”ikään kuin se olisi oikein”, hän huomaa pian, että se todella on sitä. Hän tulee huomaamaan, että yhä enemmän osoittautuu oikeaksi.

⁷Mentalistien löytämisen vaikeus johtuu siitä, että monilla heistä korkeampi mentaalinen taso on vain heidän alitajunnassaan, kun taas toiset perspektiivitajunnastaan huolimatta eivät tiedä olevansa mentaaliminuiksia, tai että he ovat kiinnostuneet jostakin muusta kuin maailman- ja elämänsomuksesta ja syventyvät täysin elämäntehtäväänsä. Monet tyytyvät esoteeriseen vaistoonsa ja selviävät sillä hyvin tarvitsematta selkeää määrättyä järjestelmää, asia, minkä he ovat ainiaaksi saattaneet päätökseen menneissä inkarnaatioissa. Jokaisella, joka on toistamiseen eläytynyt järjestelmään, on tämä synnynnäisenä ymmärtämyksenä ja ohjaavana vaistona selkeästi viitoitettuun päämäärään. Puhuttaessa ihmisen departementista tarkoitetaan sillä aina kausaaliverhon departementtia. Se, jolla on jokin kolmesta ensimmäisestä departementista tässä verhossa ja joka saavuttaa mentaaliasteen korkeimmat tasot, on jo parhaillaan etsimässä yhteyttä intuition. Siten täsmällisesti muotoillun järjestelmän tarve jää pois. ”Vaisto” riittää antamaan toisenlaista elämänluottamusta ja varmuutta kuin on havaittavissa monissa mystikkoasteella olevissa (mentaalista varmuutta emotionaalisen sijaan, olenainen ero niille, jotka ovat kokeneet molemmat).

⁸Niin kuin hylozoiikka vapauttaa ihmisen todellisuutta ja elämää koskevista jatkospekulaatioista, niin vapauttaa tieto elämänsaikaista kaikista elämäntietämättömyyden moraalikeskusteluista. Kokenut näkee heti, mikä kuuluu määrättyjen lakien alaiseksi. Enää ei ole kysymys käskyistä rangaistuksen uhalla, vaan vapaasta valinnasta väistämättömine seurauksineen tulevaisuudessa.

⁹Hylozoiikan mentaalijärjestelmä on yksinkertaisin kaikista esoteerisista järjestelmistä. Siihen verrattuna kaikki muut järjestelmät ovat kuin ”menemistä merta edemmäs kalaan”. Ne ovat kiertoteitä. Mistä johtuu, että ihmiset näyttävät pitävät parempana kiertoteitä? Jokainen, joka on perusteellisesti perehtynyt okkulttiseen kirjallisuuteen, tulee huomaamaan, että hylo-

zoinen terminologia (matemaattiset merkitävät mukaan lukien) on yksinkertaisin mahdollinen (huom!), täsmällisin ja yhtenäisin ja ehkäisee käsitesekaannusta. Lukemattomat harhauttavat symboliset sanontatavat voidaan siten poistaa.

6.29 *Hylozoiikka on ylivoimainen työhypoteesina*

¹Hylozoiikan ylivoimaisuus johtuu siitä, että sen avulla voi selittää ylivoimaisesti tuhansia muutoin selittämättömiä ilmiöitä. Mutta voidakseen tehdä tämän täytyy hallita järjestelmä. Ei riitä, että on tutkinut sitä. On kyettävä itse antamaan loogisesti pitäviä selityksiä, voitava itse ratkaista, kuinka uudet esiintyvät ilmiöt tulisi arvioida. Tästä seuraa yleensä myös kyky nähdä pitämättömien järjestelmien virheellisyydet, kyky osata loogisesti kumota nämä. Jos ei tähän kykene, ei ole käsittänyt, vaan yksinomaan pinnallisesti hyväksynyt.

²Useimmat okkultistit eivät ole käsittäneet. On piinallista kuulla heidän siteeraavan toisia tai väittävän sellaista, mitä he eivät voi loogisesti perustella, vetoavan ”auktoriteetteihin”, jotka he ovat itse hyväksyneet. Siten he todistavat omasta epäpätevyydestään ja vahingoittavat asiaa. He ovat tuskin parempia kuin se suuri määrä uskovia, joita voi tavata kaikissa okkulttisissa laškoissa.

³Oikeastaan sanonta ”oivaltaa hylozoiikan yhtäpitävyys todellisuuden kanssa” ei ole ensiminuukien suhteen täsmällinen. Siihen kykenevät vain (intuition hankkineet) kausaaliminät. Korkein, mihin mentaaliminät kykenevät on, että he ymmärtävät järjestelmän yllättävän todennäköisyyden ja sen verrattoman ylivoimaisuuden kaikkien muiden ajatusjärjestelmien suhteen. Kerran vihityiksi tulleet hyväksyvät sen, koska se vaikuttaa heistä ”itsestään selvältä”. Mutta itsestäänselvyys johtuu välittömästä kerran hallitun järjestelmän tunnistamisesta, eikä ole mikään looginen todiste. Se, minkä on kerran perusteellisesti omaksunut, on aina itsestään selvää uuden tutustumisen yhteydessä.

⁴Esoteerikolle pythagoralainen hylozoiikka ei ole mikään ”työhypoteesi”, mitä sen täytyy olla filosofeille ja tiedemiehille. Hylozoiikka on vankasti perusteltu mentaalijärjestelmä, ei pelkästään loogisesti pakottava, vaan myös päivittäin sen universaalisten muutoin selittämättömiä ilmiöitä koskevien selitysten vahvistama, koska se on yhdenmukainen todellisuuden kanssa. Tämä ei kuitenkaan ole samaa kuin ehdoton varmuus. Täydellisen varmuuden antaa vasta kausaalinen objektiivinen tajunta, koska tämä mahdollistaa suoran havainnoimisen (kausaalisen näön, kausaalisen tajun) ja tosiasioiden toteamisen.

⁵Ennen kuin etsijä on saavuttanut tämän oivalluksen, hän jää joko harhautuneeksi tai loogisesti pitämättömän fiktiojärjestelmän uhriksi, olkoonpa uskonvarmuus ja henkilökohtainen vakaumus kuinka vahva tahansa. Sen, mikä ei ole yhdenmukaista todellisuuden kanssa, täytyy ennemmin tai myöhemmin osoittautua pitämättömäksi. Fiktiojärjestelmät täyttävät tehtävänsä niin kauan kuin ne vastaavat etsijän käsityskykyä, elämänsuuntausta ja kehitystasetta. Myös niillä on merkityksensä enemmän tai vähemmän välttämättöminä siirtymävaiheina.

⁶On kaiketi väistämätöntä, että hylozoiikasta tulee arvostelukyvottomien uskonjärjestelmä, sen jälkeen kun suurimmat kyvyt ja suurimmat tunnustetut auktoriteetit ovat hyväksyneet sen. Hylozoiikka tulee olemaan näille uskojille jonkinlainen sivuharrastus kehitystasoa vastaavaan käsitettävään fiktiojärjestelmään yhdistyneenä. Ihmiskunnan alitajuntaan miljoonien vuosien ajan punoutuneet harhakuvitelmat pääsevät aina jollain tavalla oikeuksiinsa, kunnes ihmiset ovat saavuttaneet mentaaliasteen, hankkineet perspektiivijattelun (47:5)

⁷Korkeampien ainelajien suhde alempiin on kuin energian aineeseen. Tämä johtuu nk. kosmisesta liikkeestä, ikeatomien (primaariaineen, tiedostamattoman rotaatioaineen) virrasta, joka lähtee korkeimmasta kosmisesta maailmasta virraten alas läpi jokaisen 49 atomilajin. Ei ole olemassa muuta alkuperäistä energiaa kuin ikeatomeissa oleva dynamis, ja dynamis toimii vain ikeatomeissa ja niiden kautta. Tämä on ”aineessa oleva voima”. Mitä korkeampi atomilaji (mitä korkeampi ainelaji), sitä voimakkaampi on dynamiksen teho atomissa.

⁸Aktiivinen evoluutiotajunta (aktiivinen, koska se on hankkinut kyvyn antaa dynamiksen

vaikuttaa monaditajuntansa kautta, yhä voimakkaammin yhä korkeammissa valtakunnissa) voi aktivoida aktuaalistuneen, inaktiivisen tajunnan omaavan sekundaariaineen.

⁹Näissä lauseissa on ymmärtämään kykeneville olemassaolon liikeongelman (energia-ongelman) ratkaisu, annettuna vakuuttamaan helpommin älyllistä parhaimmista (filosoфеja ja tiedemiehiä) hylozoiikan ylivoimaisuudesta työhypoteesina. Tarvitaan voimaotteita vapauttamaan heidät heidän näennäisen lähtemättömistä fiktioistaan.

¹⁰Jos ihmiskunta ei koostuisi sellaisesta määrästä potentiaalisia ryöväreitä, se voisi myös saada tietoa siitä, kuinka monaditajunta hallitsee aineen. Myös ihmiskunnan parhaimmisto on aina käyttänyt valtaansa väärin ja tulee aina tekemään niin, kunnes se on liittynyt ykseyteen.

¹¹Sitä mukaa kuin ”älylliset” johtajat, joita ihmiskunta kunnioittaa auktoriteetteina, alkavat kiinnostua pythagoralaisesta hylozoiikasta, he tulevat huomaamaan, kuinka se selittää yhä enemmän aiemmin selittämätöntä ja he tulevat esittämään oivalluksensa yleisölle. Yleisön joukossa tulevat olemaan silloin myös ne, jotka hyväksyvät tiedon, ei siksi, että auktoriteetit ovat sen tehneet, vaan siksi, että he itse kykenevät toteamaan hylozoiikan yhtäpitävyyden todellisuuden kanssa.

¹²”Siellä missä ei ole visiota, kansakunta tuhoutuu.” Looginen tietojärjestelmä (TT 1.4–1.41) on olemassa antaakseen filosofeille ja tiedemiehille mahdollisuuden hyväksyttävään visioon (elämän tarkoituksesta, korkeammista valtakunnista, monadien tajunnankehityksestä), antaakseen perspektiiviä olemassaoloon, mikä ihmiskunnalta puuttuu ja jota se tarvitsee.

¹³Filosofia ja tiede ovat saaneet esoteerikon vakuuttuneeksi siitä, ettei ihmiskunta kaikilla spekulatioillaan voi koskaan ratkaista olemassaolon ongelmia. Ihmiskunta on aina pettänyt itseään ja tulee aina jatkamaan niin, kunnes se löytää hylozoiikan ja kutsuu planeettahierarkian takaisin.

MENTAALIMINÄ

6.30 Yleistä mentaaliminästä

¹Ihmiset elävät mentaalisessa kaaoksessa, koska heidän fyysinen, emotionaalinen ja mentaalinen tajuntansa elävät suureksi osaksi omaa elämäänsä vailla yhteyttä toisiinsa. Vasta kun verhot ja niiden tajunnat ovat integroituneet, syntyy ”sopuointuinen” terveen järjen ohjaama ihminen. Tällainen ihminen on mentaaliminä.

²Mystikoiden puhuessa ”minästä irrottaumisesta”, he tarkoittavat minän vapautumista sen riippuvuudesta inkarnaatioverhoihin ja niiden valtaan, ja juuri tätä vaatii mentaaliminäksi tuleminen.

³Ihminen on mentaaliolento, kunnes hänestä on tullut mentaaliminä. Mentaaliolentona yksilö on tietoinen kahdessa alimmassa mentaalisessa molekyyylilajissa (47:6,7). Mentaaliminänä hän on tietoinen kahdessa korkeimmassa molekyyylilajissa (47:4,5), hän on hankkinut subjektiivisen itsetietoisuuden perspektiivitajunnan (47:5) sisältävässä mentaaliverhossaan.

⁴Kaikki, jotka eivät ole hankkineet perspektiivitajuntaa, oleskevat emotionaaliasteella. Tosi-asia, että myös mentalisti voi osoittaa emotionaalisuutta, on toinen asia. Tämän huomaa erityisesti niissä, joilla on kuudes departementti emotionaaliverhossaan. Jos kuudes departementti on myös triadiverhossa, saattaa kehittyä tyyppi, jonka ajattelu vaikuttaa ilmentävän itseään (niin kuin Carlylen teoksissa) räjähtelysarjoina.

⁵Tosiasia, että ihminen on mentaaliminä ja on hankkinut perspektiivitajunnan, ei kuitenkaan tarkoita, että hän kykenee ymmärtämään esoteriikkaa. Siihen kykenee vain se, jolla on jo tämä tieto alitajunnassaan, joka on ollut johonkin esoteeriseen tietokuntaan vihitty.

⁶Kun yksilöstä on tullut mentaaliminä (47:5), ja kun hän lisäksi ymmärtää esoteriikkaa, hän työskentelee saavuttaakseen alimman kausaalisen tajunnanlajin (47:3), ja voidakseen korkeimmalla emotionaalisella tajunnanlajillaan (48:2) kausaaliverhon ykseyskeskuksen (47:2) kautta saavuttaa yhteyden essentiaalitajuntaan, jonka energiat vuorostaan vaikuttavat

tahtokeskukseen (47:1).

⁷Ensimmäinen ihminen voi olla tietoinen vain inkarnaatioverhoissaan, ei triadiverhossaan. Vasta korkeammilla mentaalitasoilla olevana mentaaliminänä hän alkaa saavuttaa yhteyden alimman kausaalimolekyylin (47:3) kausaalitajuntaan ja heikon subjektiivisen kausaalitajunnan. Mutta se ei ole tietoista kausaaliverhossa olemista.

⁸Kaiken kaikkiaan 777 kehitystasosta 70 on määrätty mentaaliminälle. Nämä 70 jakautuvat kuten aina vielä rajoittuneempiin tasoihin, ja näillä alajaotuksilla on aivan erityinen merkitys mentaalisuuden suhteen. Vivahteet voivat vaikuttaa hiuksenhienoilta, mutta ovat maksaneet monen inkarnaation työn. Tajunnankehitys ei ole niin yksinkertainen prosessi, kuin miltä se mekaanisesti ajattelevasta näyttää. Mitä enemmän ihmiskunta kehittyy, sitä monimutkaisempaa se ilmenee. Myös tuoreet kausaaliminät voivat kokea sen valtaiseksi sen näennäisen rajattomassa moninaisuudessa ja ällistyvät asettuessaan vastatusten sen objektiivisuuden kanssa. Mainittakoon tässä yhteydessä, että juuri kausaalitajunta on perusluonteinen, objektiivinen käsitys ihmisen maailmoissa ollen objektiivinen perusta jatkoelämälle tajunnanaspektissa.

⁹Mentaaliasteella olevien oletetaan hankkivan ennen kaikkea todellisuuden kanssa yhdenmukainen maailmankatsomus, ja planeettahierarkian oppilaina heidän oletetaan oppivan hallitsemaan mentaalisuutensa kausaalitajunnalla. Kausaalitajunnalla ei voi hallita emotionaalitajuntaa. Se on tehtävä mentaalitajunnalla. Kausaali-intuitio antaa kausaaliminälle mahdollisuuden oman tutkimuksen avulla itse todeta mentaalisen tietojärjestelmän oikeellisuuden; sen yhdenmukaisuuden todellisuuden kanssa.

¹⁰Mentaaliminän ja kausaaliminän välinen ero on siinä, että kausaaliminä syvenyy kausaali-ideoihin, eikä mentaali-ideoiden fiktiivisyys voi johtaa häntä harhaan. Kausaaliminä voi erehtymättä todeta tosiasioita ihmisen maailmoissa ilman, että näissä maailmoissa vallitsevat fiktiot johtavat häntä harhaan. Tämä on täysin mahdotonta mentaaliminälle. Lisäksi kausaaliminä tietää, ettei kausaalitajunta riitä, vaan että ykseystajunta on välttämätön ihmisten ja alempien maailmojen kaikenlaisten olentojen ymmärtämiseksi. Jotta voisi ymmärtää, täytyy olla pääsy tajunnanaspektiin. Sen tähden kausaaliminän tärkein tavoite on hankkia ykseystajunta.

¹¹Ensimmäinen saamme tiedon lahjaksi, saamme tietoa planeettahierarkialta siitä, kuinka voimme tulla toisminuukiksi. Meidän tehtäväksemme jää oppia toteuttamalla oivaltamaan, että saamamme tieto on todellista tietoa. Se, jolla ei ole edellytystä ymmärtää tietoa, ei ole edellytystä soveltaa tietoa, ei ole edellytystä toteuttaa sitä, saa tilaisuuksia siihen uudessa inkarnaatiossa, edellyttäen, että hän tahtoo yrittää valmistautua tähän. Jos kiinnostusta ei ole, mitään ei myöskään tule tehtyä, ja niin uusi inkarnaatio on hukkaan mennyt aikaa.

¹²Yksilö on täysin hyvin voinut omaksua minkä tahansa katsomuksen toiselta. Hän ei ole välttämättä saavuttanut omien opintojen kautta tuloksia, jotka hankitaan korkeammalla tasolla. Silloin hän on jäljittelijä, ”uskovainen”, uskoo tietävänsä. Hänen katsantotapansa ei tarvitse olla merkki todellisesta käsittämisestä tai ymmärtämisestä, mistä eri laukojen ja yhteisöjen enemmistöt ovat aivan liian tunnettuja esimerkkejä.

¹³Mentaaliminä ei ”usko” mitään, sillä hän joko tietää tai ei tiedä. Hänen ei ota mitään auktoriteettien puheita todesta. Hän on oivaltanut teologisten, filosofisten ja tieteellisten dogmien ja hypoteesien riittämättömyyden. Tietoteoreettisessa suhteessa hän on silloin yleensä agnostikko tai esoteerikko.

¹⁴Kenelläkään ei ole oikeutta esiintyä auktoriteettina, ei edes ”jumalalla itsellään”. Mitä todisteita on olemassa Buddhan ja Christoksen lausunnoille? Kirjallisuus ei ole todiste. Mutta terveen järjen arvio, kun kaikki muutoin pitää paikkansa, kelpaa ”työhypoteesiksi”.

¹⁵Mentaaliminä tutkii kaiken siinä määrin kuin se on mahdollista. Hän tutkii, mitä ihmiset voivat tietää fyysisessä maailmassa, emotionaalimaailmassa, mentaalimaailmassa, kausaali-maailmassa, essentiaalimaailmassa. Tämä on hyvä tapa tarkastaa useimmat asiat ja paljastaa yleinen illusiivisuus ja fiktiivisyys.

¹⁶Tunnusomaisinta mentaaliasteella oleville on suhteellisuudentaju. Emotionaaliasteella

olevilta se puuttuu. Tunne on kohtuuton. Se, että kykenee erottamaan mahdollisen ja todennäköisen eri elämänsuhteissa on alkuvaihe. Nuorisoidealiteetti tahtoo toteuttaa paratiisin ymmärtämättä, että se edellyttää kaikissa ilmenevää ykseydentähtöä ja ihmisen tuhansien inkarnaatioiden aikana hankkimien itsekkäiden ominaisuuksien voittamista. Tietämättömyydelle kaikki näyttää olevan yksinkertaista: ”Sen kun vain tekee sen.”

¹⁷Mentaaliminän suurin puute on hänen kriittinen asennoitumisensa kaikkeen. Ihmiskuntaa ei voi ”pelastaa” järjen avulla. Ensimmäinen ymmärtämys ei ulotu inhimillisten maailmojen yli. Sen, joka tahtoo hankkia tietoa todellisuudesta, on liityttävä ykseyteen. Mentaaliminän puute on siten rakastavaisen ymmärtämyksen puute, juuri sen ominaisuuden, jonka monadi on hankkinut emotionaaliminänä ja joka hänen on hankittava uudelleen mentaaliminänä. Ykseydessä kaikki löytävät toisensa ja ymmärtävät toisiaan, eivät mentaalisuudessa.

¹⁸On aina olemassa suuri vaara, että mentaaliminästä tulee itseriittoinen, suuruudenhullu, nietzscheläinen yli-ihmisapina, hänen verratessa itseään alemmilla tasoilla olevaan muuhun ihmiskuntaan, varsinkin jos hän on fysikalisti ja uskoo ihmiskunnan olevan korkein valtakunta. Schopenhauerilta ja hänen oppilaaltaan Nietzscheltä peräisin oleva nerokkuuden palvonta on saanut aivan liian monen neron pään pyörälle. Ei ole mitään merkillistä siinä, että sattuu olemaan vanhempi kausaaliolento kuin useimmat muut inkarnaatioissa olevat.

¹⁹”Henkisen ylpeyden” parannuskeino on oivallus siitä, kuinka loputtoman paljon hankittavaa on jäljellä, oivallus ensimmäisen suunnattomasta rajoittuneisuudesta, kaiken inhimillisen spekulatiivisen fiktiivisyydestä, siitä, kuinka mahdotonta olemassaolon ongelmien ratkaisu ensimmäiselle on. Myös esoteerista tietoa omaava yksilö erehtyy niin pian kuin hän jossain suhteessa uskoo pysyvänsä itse toteamaan tosiasioita maailmoissaan. Siitä syntyy vain uusia fiktioita. Siitä ovat kaikki okkultistit tyypillisiä esimerkkejä. Jokainen okkultisti uskoo käsittävänsä ja tietävänsä parhaiten. Ja kaikki ovat väärässä. Esoteerikko ei hyväksy mitään muita tietoja kuin planeettahierarkialta saamansa tosiasiat. Eikä kukaan, joka vetoaa oppilaisuuteen, ole oppilas.

²⁰Harvat mentaaliminät inkarnoituivat Kalojen eläinrata-aikakaudella, viimeisten 2000 vuoden aikana. Heidän mahdollisuutensa kehittää mentaalitajuntaa käytännöllisesti katsoen barbaarisissa olosuhteissa ei ollut suuri. Ne harvat, jotka sitä kokeilivat, tulivat tietenkin väärinymmärretyiksi ja heitä kohdeltiin huonosti. Inkarnoitunut osa ihmiskuntaa oleskeli barbaariasteella ja sivilisaation alemmilla tasoilla, minkä historia olisi voinut selvittää, jos historioitsijoilla olisi ollut tietoa menneisyydestä. Vähäinen olemassaoleva kulttuuri oli (kristillisellä ajalla) hyvin salaisten tietokuntien vihittyjen työtä. Toivokaamme, että ihmiskunnan mentaaliminät saavat paremmat mahdollisuudet Vesimiehen eläinrata-aikakaudella.

²¹Niin kauan kuin yksilö on emotionaaliminä, hän tulee aina joutumaan kaikkien koko ihmiskuntaa emotiomaailmassa koskevien koettelemusten alaiseksi. Myös korkeimmilla tasoilla yksilö on vaarassa tulla vedetyksi alas alemmille tasoille. Tilapäinen suru voi saada valtaansa, alakuloisuus ja epätoivo (varsinkin omien vikojen ja puutteiden vuoksi) voivat johtaa siihen, että emotionaaliaallot huuhtovat yksilöä, jolloin hänen on vaikea pitää päätään aallokon yllä. Ainoa lopullinen takuu sellaisten onnettomuuksien varalle on tulla mentaaliminäksi.

6.31 Esoteerikko on mentaaliminä

¹Läheskään kaikki esoteriikasta kiinnostuneet eivät ole mentaaliminuuksia (47:5). Mutta vain mentaaliminät voivat tulla planeettahierarkian hyväksytyiksi oppilaisiksi. Yksilön on täytynyt hankkia niin paljon tervettä järkeä kuin mentaalitajunnalle on mahdollista; lisäksi korkea prosenttimäärä itseluottamusta ja itsemääräämistä (mutta ei kuviteltua omahyväisyyttä). Hänen täytyy olla etsijä ja oivaltaa vallitsevien ideologioiden riittämättömyys. Hän voi epäillä ihmisen mahdollisuutta saada todellista tietoa todellisuudesta. Hänen täytyy tahtoa palvella ihmiskuntaa, kehitystä ja ykseyttä. Näillä edellytyksillä hänellä on (tiedostamattomana) kokelaana hyvät mahdollisuudet oppilaisuuteen. Sillä sellaisia planeettahierarkia tarvitsee ihmiskunnassa suoritettavalle työlleen. Monessa tapauksessa hän on jo tiedostamaton

oppilas ja ”palvelee palkkiota ajattelematta”, koska hän ei voi tehdä muutoin, ja kestää siten sen kestävyyskokeen, joka kaikkien oppilaiden on läpikäytävä.

²Esoteriikan väärinymmärtävät aina ne, jotka eivät ole hankkineet perspektiivitajuntaa. Tieto, jonka planeettahierarkian sihteerin 45-minä D.K. antoi vuosina 1919–1949, ja jonka Alice A. Bailey nimettömyyden suojassa julkaisi, on tarkoitettu planeettahierarkian oppilaille. Nämä kirjat (noin 18 teosta) ovat syntyneet tarkoituksella säästää opettaja vaivalta toistaa samat asiat jokaiselle oppilaalle. Valitettavasti useimmat okkultistit uskovat ymmärtävänsä sisällön välittömästi, mikä on osoittautunut suureksi erehdykseksi, joka on vääjäämättä aiheuttanut valitettavia väärinkäsityksiä. Näiden kirjoitusten oikein ymmärtäminen vaatii perusteellista tietoa pythagoralaisesta hylozoikasta. Sitä paitsi D.K. on peittänyt tiedon suurelta osin symbolisella ongelmien käsittelyllään. Tarpeellisen tulkinnan opettaja antaa yksilöllisesti. Todellisesta esoteerisesta tiedosta ei tule käsitettävä sen tähden, että se julkaistaan, vaikka se tuntuukin helpotajuiselta. Hyvin harvat ovat ymmärtäneet esimerkiksi Uudessa testamentissa olevan esoteriikan. Se on olemassa siellä, mutta se on kaikkien teologiain ja myös okkultistien avuttomasti väärintulkitsema, mistä Swedenborg ja Steiner ovat varoittavia esimerkkejä.

³Maailman- ja elämäkatsomusta koskevissa kysymyksissä esoteerikko ei piittaa ihmisten käsityksestä. Jos hän tietää, etteivät ulkopuoliset voi arvioida oikein hänen elämännäkemystään, vaan että se sen sijaan tekisi hänestä vain ”sosiaalisesti mahdottoman”, niin olisi turhaa puhua niille, joilla ei ole edellytyksiä ymmärtää. Hän ”ei heitä helmiä”.

⁴Esoteerikko kykenee helposti ratkaisemaan, kuinka oikeutettuja kaikenlaisten henkistä kykyään kehuvien profeettojen väitteet ovat. Oppilas ei koskaan kerro oppilaisuudestaan ulkopuolisille. Tämän virheen tekivät muutamat ”korkeammat teosofit”, minkä vuoksi planeettahierarkia vuonna 1920 vaati ehdotonta vaiteliaisuutta kaikessa, mikä koskee yksilön suhdetta planeettahierarkiaan. Varomattomuus tässä suhteessa johtaa automaattisesti oppilaisuuden menetykseen.

⁵Esoteerikko ei hyväksy mitään muita tietoja ylifyysisestä todellisuudesta kuin planeettahierarkialta saamansa tosiasiat. Tämä on periaate, jota eivät teosofit eivätkä muut okkultistit ole vielä oivaltaneet. Filosofia ja tiede ovat opettaneet häntä epäilemään kaikkia inhimillisiä spekulatioita. Myös kausaaliminät tekisivät viisaasti alistamalla tutkimustuloksensa 45-minän tarkistettaviksi.

⁶Esoteerikon ei tarvitse koskaan tehdä mitään virheitä tiedon suhteen, sillä hän on oppinut erottamaan, mitä hän voi ja mitä hän ei voi tietää. Hän ei salli itselleen omia oletuksia, arvailuja, otaksumia, hypoteeseja. Hän epäilee periaatteellisesti kaikkea, mitä ei voi todistaa ristiriidattomilla, joka suhteessa yhtäpitävillä tosiasioilla.

⁷Myös esoteerikko saa kokea, että kaikki käsittävät kaiken paremmin kuin hän. Hänelle opetetaan sellaista, mitä toiset ihmiset eivät käsitä, ymmärrä tai mistä he eivät mitään tiedä.

6.32 Mentaaliminän fyysiset ongelmat

¹Ei edes mentaaliminälle ole helppoa mukautua kasvuaikanaan täydellisen harhautuneeseen ihmiskuntaan, elää kaikkien eri todellisuus- ja elämänkäsitysten keskuudessa, kaikkien niiden uskonnollisten dogmien keskellä, joista teologit kiistelevät ja kaikkien niiden maailman- ja elämäkatsomusten piirissä, joista filosofit ja tiedemiehet ovat eri mieltä. Yleensä hänen mieleensä iskostetaan hänen ympäristönsä ennakkoluulot, emotionaaliset illuusiot ja mentaaliset fiktiot. Hän on jonkin tietyn uskonnon, kansansa, yhteiskuntaluokkansa jne. ylemmyyden ja kaikkien muiden taikauskojen rasittama. Vie aikaa, ennen kuin hänen harkintakykynsä on kehittynyt niin pitkälle, että hän voi ajatella itsenäisesti ja vapautua enimmästä, mihin hän siihen saakka on uskonut. Tämä puhdistumisprosessi muodostuu usein tuskalliseksi ristiriidaksi hänen emotionaalisessa ja mentaalisessa tajunnassaan. Kohtalon lain ja korjuun lain vaikutukset voivat helpottaa tai vaikeuttaa uudelleen orientoitumista.

²Myös mentaaliminän täytyy ottaa lukuun jossakin satunnaisessa inkarnaatiossa esiintyvät

vajavuudet ja estot: muun muassa käyttökelvoton organismi ja aivot; epäsuotuisa horoskooppi, epäsuotuisat departementit verhoissa; epäedulliset kasvuolosuhteet ja kulttuuriympäristö. Tietyissä tapauksissa nämä inkarnaatiot ovat korjuunalaista elämää, monessa tapauksessa ne on tarkoitettu pakottamaan ominaisuuksien ja kykyjen kehittämiseen. Näistä tosiseikoista käynee ilmi, kuinka mahdotonta jonkin yksilön kehitystason arvioiminen on.

³On aina vaikeaa olla ihminen ihmiskunnan ollessa vaikein kaikista evoluutioasteista. Tiedämme liian vähän todellisuudesta ja elämästä ja siitä, kuinka meidän tulisi elää oikealla tavalla. Tämä koskee myös niitä, jotka ovat oppineet hallitsemaan emotionaaliolentonsa ja tulleet mentaaliminuukiksi. Tietenkin mentaaliminät, joiden maailman- ja elämänsanomuksen perustana on esoteerinen tieto, voivat löytää vaadittavat yleisessä mielessä oikean toiminnan normit, mutta näiden normien soveltaminen erityisissä toimintatilanteissa, on aina jotakin, mikä riippuu yksilön kehitystasosta (elämäkokemuksesta ja arvostelukyvystä), jollei hän ole saavuttanut yhteyttä Augoeideeseen ja silloinkin vain muiden kuin henkilökohtaisten ongelmien suhteen. Jos olisi olemassa sääntöjä kaikkia ajateltavia tapauksia varten, yksilö pysyisi epäitsenäisenä robottina eikä hän koskaan kehittyisi. Kehitys vaatii mahdollisuuden vapaaseen valintaan. Oikealla valinnalla nk. velvollisuusristiriitojen yhteydessä voi olla suuri merkitys niin kohtalon kuin korjuun suhteen. Jos ihmiset tietäisivät mitä todellinen rakkaus (essentiaalisuus) on, olisi valinta harvoin vaikea. Tavallinen inhimillinen rakkaus (veto-voima), itsekkyyteen, tunteilevuuteen ja myös harhauttavaan ”uskonnollisuuteen” sekoittuneena, valitsee usein väärin.

⁴Ihmiskunnan nykyisellä kehitystasolla ja ennen kuin tieteen edustajat (joille myös teologien täytyy kerran luovuttaa dogmijärjestelmänsä) ovat hyväksyneet hylozoikan työhypoteesina, mentaaliminä elää mentaalista kaksoiselämää (esoteerista ja eksoteerista). Ennen kuin hän on onnistunut poistamaan ne hallitsevat illuusiot ja fiktiot, joiden rasittama hän on ollut aina varhaisesta lapsuudestaan saakka, hän elää mentaalisisessä kaaoksessa. ”Ulkoiset vaikutukset, maailman esikuvat, väistämätön olosuhteiden virran mukana ajelehtiminen, houkutus-ten, kiistojen, ikävyyksien kiertokulku, jatkuva takaisin vajoaminen maassa ryömintään ja arkipäiväisyyksiin”, ovat todellisia myös mentaaliminälle.

⁵Ei edes mentaaliminälle ole helppoa ”sietää elämää, hyväksyä tämä ulkoinen sodankäynti kaikkea itsetoteutuksen tiellä olevaa vastaan, jäädä uskolliseksi ihanteelleen katkaisematta suhteita väärin jumalten kannattajiin, pakenematta inhimillisestä mielisairaudesta myöskään silloin, kun se on vastenmielinen kuin huono seura ja kaikenlaisten intohimojen temmellyskenttä”.

6.33 Mentaaliasteen ongelmat ja oivallukset

¹Seuraavassa otetaan esille joitakin ongelmia, joiden on katsottu kuuluvan mentaaliasteelle, koska vain tällä asteella voi odottaa niiden oikeiden ratkaisujen ymmärtämystä. Uskonlauseet kuuluvat emitonaaliasteelle, koska ne ovat parhaimmista tapauksista mentalisoituneita illuusioita ja emotionalisoituneita fiktioita.

²Filosofia (niin kuin luonnontutkimus) on rajoittunut fyysiseen todellisuuteen, minkä vuoksi kaikki filosofia fyysisessä suhteessa jää fysikalismiksi ja ylifyysisessä suhteessa subjektivismiksi: spekulatioksi vailla todellisuussisältöä. Ilman objektiivisia tajuntaa ei voi todeta tosiasioita objektiivisessa aineellisessa todellisuudessa. Eikä kukaan ihminen (ensimmäinen) tule tällä aionilla hankkimaan korkeampaa objektiivista tajunnanlajia kuin kaksi alemmaa eetteristä (49:3,4) ja emotionaaliset tajunnanlajit.

³Hylozoikka on tieto todellisuudesta. Se on lahja planeettahierarkialta. Kaikki muu väitetty tieto on harhauttavaa. Vain planeettahierarkian hallussa on oikea tieto.

⁴Meidän ei tarvitse kääntyä takaisin vanhojen viisaiden puoleen (opiskella hebreaa, kreikkaa ja latinaa) saadaksemme tietoa, kun tiedämme, että kaikki ihmisen konsanaan omistama tieto on saatu olemalla yhteydessä planeettahierarkiaan. Oppineisuuteemme on sekoittunut paljon esoteerista elämäntietoa ”vihkiytymättömän” ymmärtämättä, mistä se on

tullut. Voimme mennä suoraan samaan tiedonlähteeseen. Ilman esoteerista tietoa ihminen tulee aina olemaan harhautunut joutuen elämäntietämättömyyden idiologioiden uhriksi.

⁵Aatehistoria on olennaista historiaa, sillä se osoittaa inhimillisen tajunnan ja todellisuuskäsityksen kehittymisen. Ilman tietoa ideain maailmasta aatehistorioitsijat eivät tule milloinkaan löytämään ideoiden alkuperää, eivätkä kykene milloinkaan ratkaisemaan kehityksen ongelmia. Oivaltavatko he edes, että kulttuurit ja sivilisaatiot rakentuvat ideoille?

⁶Jumalaksi voidaan kutsua kosmista kokonaistajuntaa sen 49-asteisessa mittakaavassa. Kaikki on jumalallista kaikille 49 atomimaailman 49 eri tajunnanlajille, jotka muodostavat kosmisen kokonaistajunnan. Myös fyysinen elämä on jumalallista. Kun mystikko ”kokee” jumalan, se voi olla hetkellinen yhteys kausaalisen tai essentiaalisen tajuntaan; kausaaliseen aineaspektin, essentiaaliseen tajunnan aspektin kyseessä ollen. Atomitajunta jossakin tietyssä maailmassa antaa kaikkietävyuden tässä maailmassa.

⁷Mystikkoasteella ihminen oppii yhä paremmin erottamaan oikean ja väärän, olennaisen ja epäolennaisen, hyödyllisen ja hyödyttömän, itsekkään ja epäitsekkään. Vasta mentaaliasteella ihminen kykenee itse päättämään, mikä on todellista ja illusiivista tai fiktiivistä, totta ja valhetta. Siihen saakka hän jää ”uskovaksi”, hyväksyy maailman- tai elämänkatsomuksen tunneyksistä. Vasta perspektiivijattelu antaa mahdollisuuden ongelmien arvioimiseen. Tuolloin hän onkin planeettahierarkian oppilaskokelas, sillä hän on saavuttanut sokraattisen oivalluksen.

⁸Vasta sitten kun yksilö on hankkinut itsetietoisuuden (minä olen ja minä olen minä), hän voi kysellä olemassaolon ja oman elämänsä tarkoitusta. Kun hän lopultakin on hankkinut terveen järjen ja itsemääräävyyden, hän oivaltaa, ettei kukaan ihminen voi vastata siihen kysymykseen. Teologit, filosofit ja tiedemiehet jatkakoot hypoteesiansa laatimista niin kauan kuin tahtovat. He uskovat, tai he uskovat tietävänsä. Kun he ovat hankkineet terveen järjen, he lopettavat sellaiset epäloogiset pitämättömät spekulatiot. Ainoa, minkä voi hyväksyä, on looginen pitävä järjestelmä, joka yksinkertaisimmalla, yhtenäisimmällä tavalla selittää tuhansia muutoin selittämättömiä ilmiöitä. Mutta sitä eivät useimmat näytä tekevän, ennen kuin he ovat oivaltaneet kaiken muun pitämättömyyden.

⁹Mentaaliminänä oleminen ei sinänsä tuo mukanaan esoteriikan ymmärtämystä. Päinvastoin esoteriikan pahin vihollinen on usein pelkkä mentaalisuus, joka on ylivoimainen alallaan ja kieltäytyy tunnustamasta korkeampaa tahoja.

¹⁰Hyvin paljon fyysisessä elämässämme on tarpeetonta. Mutta se on vähäistä suhteessa ihmisten tunne- ja ajatuselämään. Vain esoteerikot alkavat aavistaa kuinka paljon niissä olevista asioista on todellisuudelle vierasta ja elämäntietämättömyyden roskaa.

¹¹Vaikuttaa siltä kuin vasta mentaaliminät kykenisivät ymmärtämään, että teoreettinen tietäminen on arvotonta, jos sitä ei sovelleta. On totta, että tieto on osaamisen edellytys. Mutta sen lisäksi vaaditaan työtä, jotta oppisimme soveltamaan tietoa oikein. Ei riitä, että tietää. On myös hankittava taito käyttää tietoa oikein. Tieto kuuluu tajunnan aspektiin. Sovellus kuuluu liikeaspektiin (tahtoaspektiin, energia-aspektiin).

¹²Vanhuuden halveksunta on kokemuksen halveksuntaa. Kaikki vanhemmat ihmiset ovat hankkineet kokemusta joltakin alalta. Tästä tulee ottaa selvää ja kokemusta on hyödynnettävä. Mitä korkeampi taso, sitä rikkaampi on kokemus. Vanhempien kokemusten hyödyntämättä jättäminen on elämän antamien tarjousten menettämistä. Se, joka ei oivalla, että meidän pitää käyttää kaikki oppimistilaisuudet hyväksemme, osoittaa siten elämäntietämättömyytensä. Jos minun on todistettava itsestäni, niin sanon, että olen kiitollinen elämälle kaikista saamistani tilaisuuksista oppia ja oppia poikkeuksetta kaikilta, enkä vähiten niiltä, jotka eivät olisi koskaan edes uneksineet opettaneensa minua. Jokainen yksilö on kehittymässä oleva maailmankaikkeus. On suunnattoman opettavaista saada tutustua sellaiseen.

¹³Korkeamman tajunnankehityksen aloittamisella (subjektiivisen kausaalitajunnan hankinnalla) on omat vaaransa, ennen kuin vihantaipumus ja itsekkyyks on kitketty juurineen. Suuntautuminen ylitajuntaan vetää sieltä energioita, ja nämä energiat vahvistavat kaikkia

taipumuksia. Ne, jotka eivät huomioi näitä vaaroja, kehittävät nietzscheläisiä yli-ihmishullutuksia, jotka voivat huomaamatta vetää heidät vasemman käden polulle, joka johtaa mustaan loosiin. Poliitikassa esiintyy silloin ilmiöitä kuten Hitleriä ympäröinyt natsiryhmä ja Neuvostoliiton vallanpitäjät, ryhmiä, joita luonnehtii niiden ehdoton halveksunta kaikkea inhimillistä kohtaan ja järjestelmällinen valheellisuus.

¹⁴Esoteerikko ei ole sokea väline verhojensa läpi virtaaville energioille. Hän voi olla tietoinen ja hänen pitäisi tulla tietoiseksi erilaatuisista energioista, tietää mistä ne tulevat, minkä verhojen kautta ne vaikuttavat, minkä verhojen keskusten ja minkä verhokeskuksissa olevien aktiivisten puolien kautta energiat vaikuttavat. Hän on tietoinen energiailmausten tarkoituksesta. Mitä tietoisempi ja mitä selkeämmin tietoinen hän on, sitä tarkoituksenmukaisemmin hän voi käyttää energiat.

¹⁵Sanonnan ”älä vastusta pahaa” voi vain esoteerikko ymmärtää. Englannin kielen ilmaisu ”non-resistance” (vastarinnasta pidättäminen) ilmaisee lauseen paremmin. Ihmisellä on taipumus sisäiseen vastarintaan kaikkea kohtaan, mikä ”ei sovi”. Tämä ehkäisee korkeammista verhoista tulevaa vapaata energiavirtaa vaikuttamasta oikealla tavalla, viime kädessä organismin jakelukeskuksiin kuten verenkiertoon, hormonesteeseen ja rauhaseritykseen vähentäen siten yleiseen hyvänolon tunteeseen liittyvää vapauden ja koskemattomuuden tunnetta.

¹⁶Elämä koostuu pitkistä sarjasta tarjottuja tilaisuuksia päätösten tekoon, mikä esoteerikon tapauksessa merkitsee useimmiten seurauksia myös hänen ympäristölleen. Tämä johtuu hänen auransa vaikutusalueesta, sen säteilystä ja magnetismista. Ne vetävät hänen puoleensa sellaista, mikä voi ehkäistä tai olla hyödyksi ja vaikuttavat hänen luomiinsa suhteisiin, joilla on merkitystä hänen tulevaisuudelleen ja jotka määräävät siten hänen kohtalonsa. Vaikutin ja vastuu saavat yhä suuremman tehon, mitä tietoisemmaksi hän tulee tähänkuuluvista tekijöistä.

6.34 Mentaaliminän palvelu

¹Mitä enemmän tietää tai osaa, mitä suurempi ymmärtämys ja arvostelukyky, sitä kelpaavampi avustaja planeettahierarkialle. Tämä on oikea vaikutin. Mitä enemmän palvelee ihmiskuntaa, kehitystä ja ykseyttä, sitä enemmän kehittyvät kaikki ominaisuudet ja kyvyt automaattisesti. Mitä enemmän unohtaa itsensä ja oman kehityksensä, sitä kyvykkäämmäksi välineeksi tulee planeettahierarkialle.

²Vain mentaaliminät (47:5) voidaan hyväksyä oppilaiksi, planeettahierarkian ehdottoman lausunnon mukaan. Enin siitä, mitä on kirjoitettu oppilaisuuden ehdoista on väärinymmärrettyä valitettavine seurauksineen. Kuinka voisivatkaan ne, joilla ei ole koskaan ollut oikeutta ottaa oppilaita, arvioimaan pelkästään oman kokemuksen perusteella? Kirjailijat ovat myös muissa suhteissa vetäneet aivan liian nopeita johtopäätöksiä.

³Suuri erehdys oli myös väite, että ”mestari toivoo”, sen tai sen tulevan tehdyksi. Tämä on mahdotonta, koska se on ristiriidassa vapauden lain ja itsetoteutuksen lain kanssa. Kukaan planeettahierarkiassa ei anna käskyjä tai edes lausu toivomuksia. On toinen asia, että kausaaliminä, joka on vapaaehtoisesti ottanut itselleen jonkin tietyn tehtävän, voi saada pyytämänsä neuvon, jonka ulkopuoliset sekoittavat käskyyn. Ei edes hierarkian keskuudessa anneta käskyjä tai neuvoja. Kun jokin työ on suunnitteilla, kutsutaan kaikki yhteiseen keskusteluun, joka jatkuu, kunnes jokainen oivaltaa, mitä hän itse voi parhaiten tehdä ja tarjoutuu tekemään sen.

⁴Planeettahierarkia ei etsi sellaisia, jotka tahtovat tulla ”pelastetuiksi”, jotka tahtovat ”taivaaseen”, jotka tahtovat ”jumalan” itselleen, jotka tahtovat tietoa ollakseen erinomaisia, tehdäkseen virkauraa, saadakseen valtaa, jotka elävät omalle henkiselle kehitykselleen, jotka niin pian kuin mahdollista tahtovat saavuttaa viidennen luomakunnan. Sellaiset egoistit ovat sopimattomia oppilaisuuteen.

⁵Planeettahierarkia etsii tervejärkisiä, kyvykkäitä ihmisiä, jotka tahtovat inkarnoitua palvelemaan ihmiskuntaa, kehitystä ja ykseyttä. He etsivät avustajia, sopivia välineitä fyysisessä maailmassa, jotka voivat olla hyödyksi ihmiskunnalle jollakin hyvinvointialalla, kuten poli-

tiikan, tieteen jne. aloilla.

⁶Mentaaliminuuksista, joilla on ensimmäinen departementti kausaaliverhossaan, tulee usein poliitikkoja, jotta he valtiomiehinä voisivat antaa panoksensa yhteiskuntaluokkien välisessä valtataistelussa ja suojella kulttuurin saavutuksia aina suurta rappeutumisvaaraa vastaan, mitä olemme olleet todistamassa 1900-luvulla, jolloin uudet pohjanoteeraukset on saavutettu kirjallisuudessa, taiteessa, musiikissa jne.

⁷Oppilaan maailman- ja elämänkäsityksellä ei ole mitään merkitystä. Hän saa olla skeptikko, tai agnostikko tai ateisti, mikäli häntä innoittaa yksi ainoa toive: ihmiskunnan palvelu. Kun aika on kypsä ateistille tulla oppilaaksi, hän voi saada sellaisia kokemuksia, että hän yhtenä ainoana päivänä oivaltaa, että esoteriikka on ainoa järkevä selitys olemassaololle. Mielenpaineet ovat kainalosauvoja, jotka putoavat pois, kun niitä ei enää tarvitse eteenpäin raahautumiseen.

⁸Jos oppilas tarvitsee jotain erityistä tietoa voidakseen paremmin epäitsekkeästi palvella, hän myös saa sen. On monia sellaisia elämänpalvelijoita, jotka ovat oppilaita siitä tietämättä tai siitä välittämättä. Kerran oppilas, aina oppilas. Mutta siitä ei tarvitse tietää mitään seuraavissa inkarnaatioissa. Kaikki viidennelle luomakunnalle välttämättömät ominaisuudet ja kyvyt hankitaan fyysisessä elämässä. Elämällä palvellakseen yksilö kehittää kykyjä, jotka voivat jäädä piileviksi, kunnes se päivä tulee, jolloin hän hämmästyksekseen huomaa, että vaadittava esityö viidenteen luomakuntaan liittymiseksi on tehty valmiiksi. Silloin hän oivaltaa, mitä symbolinen ilmaisu ”sen mitä olette tehneet yhdelle näistä vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle” tarkoittaa. Palkkiota ajattelematta, koska palvelu oli riittävä palkka. Sen, joka ei ole saanut sellaisia mahdollisuuksia inkarnaatioissa, että hän voi antaa merkittävän panoksen, pitää tietää, että uskollisuus vähässä kuuluu perusluonteisiin ominaisuuksiin. Mitä vaatimattomimmissa asemissa on (tiedostamattomia) oppilaita hankkimassa ominaisuuksia, joita ihmiset eivät paljoakaan arvosta, koska he eivät oivalla niiden välttämättömyyttä.

Yllä oleva teksti on Henry T. Laurencyn kirjoitelma *Ensimmäinen mentaaliolento*.

Kirjoitelma sisältyy kirjaan *Ihmisen tie* (*Människans väg*, julkaistu 1998).

Suomentanut Irmeli Adelskog.

Käännös copyright © Kustannussäätiö/Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 2017